

УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ АЛЬФРЕДА НОБЕЛЯ
КАФЕДРА ГЛОБАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА БАКАЛАВРА
на тему

Розробка та шляхи реалізації міжнародного інвестиційного проекту «Створення підприємства по виробництву косметики у Південній Кореї»

Виконав: здобувач ІV курсу, групи МЕВ-17зс
Спеціальності 292 Міжнародні економічні
відносини

Перепада Н.М.

Керівник: Лимонова Е.М., к.е.н., доцент

Дніпро

2021

УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ АЛЬФРЕДА НОБЕЛЯ

КАФЕДРА ГЛОБАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Перший (бакалаврський) рівень

Спеціальність 292 Міжнародні економічні відносини

Затверджую:

Зав. кафедри Задоя Анатолій

Олександрович, доктор економічних наук, професор

“___” _____ 20__ р.

ЗАВДАННЯ

на кваліфікаційну роботу здобувачу

Перепаді Наталії Миколаївні

1. Тема роботи: Розробка та шляхи реалізації міжнародного інвестиційного проекту «Створення підприємства по виробництву косметики у Південній Кореї».

2. Керівник роботи Лимонова Ельвіна Миколаївна, к.е.н., доцент

Затверджені наказом від "___" _____ 20__ р., № _____

3. Термін здачі здобувачем закінченої роботи 01.06.2021р.

4. Цільова установка та вихідні дані до роботи: аналіз розвитку економіки Південної Кореї у розрізі світових тенденцій та розробка міжнародного інвестиційного проекту для підприємства по виробництву косметики.

5. Зміст роботи (перелік питань, які належить розробити):

-навести загальну характеристику розвитку економіки Південної Кореї за останні 10 років;

-визначити структурні зміни в економіці Південної Кореї;

-проаналізувати особливості ринку праці Південної Кореї та її участь у міжнародних міграційних процесах;

-здійснити аналіз експортно-імпоротної діяльності Південної Кореї;

-виявити масштаби та основні напрямки прямого закордонного інвестування Південної Кореї;

-здійснити оцінку інвестиційного клімату Південної Кореї та ступені його привабливості для українських інвесторів;

-провести маркетинговий аналіз ринку косметики Південної Кореї;

-обґрунтувати інвестиційний проект щодо створення фірми по виготовленню корейської косметики, оцінка потреби у інвестиційних ресурсах та визначення джерел їх залучення;

-здійснити розрахунок очікуваних доходів та оцінка економічної привабливості інвестиційного проекту.

6. Консультанти розділів роботи:

Розділ	Консультант (прізвище, ініціали, посада)	Підпис, дата	
		Завдання видав	Завдання прийняв
Розділ 1	Лимонова Е.М., к.е.н., доцент		
Розділ 2	Лимонова Е.М., к.е.н., доцент		
Розділ 3	Лимонова Е.М., к.е.н., доцент		

7. Дата видачі завдання _____

8. Календарний план виконання роботи

№ п/п	Назва етапів кваліфікаційної роботи	Термін виконання етапів роботи	
		За планом	Фактично
1	Розділ 1 Економіка Південної Кореї: сучасний стан, тенденції розвитку та основні проблеми	01.04.21	01.04.21
2	Розділ 2 Зовнішньоекономічна діяльність Південної Кореї: міжнародний рух товарів та капіталу	15.04.21	15.04.21
3	Розділ 3 Розробка міжнародного інвестиційного проекту щодо створення підприємства по виробництву косметики у Південній Кореї	15.05.21	15.05.21

Здобувач _____

Перепада Н.М.

підпис

Керівник кваліфікаційної роботи _____

Лимонова Е.М.

підпис

АНОТАЦІЯ

Перепада Н.М. Розробка та шляхи реалізації міжнародного інвестиційного проекту «Створення підприємства по виробництву косметики у Південній Кореї».

У роботі проведено дослідження сучасного стану, інвестиційного клімату та тенденцій розвитку економіки Південної Кореї за останні декілька років. Південна Корея – це країна з розвиненим промисловим і сільськогосподарським сектором, з відмінною динамікою промислового зростання. Високий рівень залученості південнокорейської економіки в світову систему ставить її в залежне становище від будь-яких змін, що відбуваються на світовому ринку. Південна Корея є одним з безумовних лідерів з економічного розвитку в світі. Республіка Корея є активним учасником міжнародної торгівлі. Товарна і географічна диверсифікація експортних позицій дозволяють Республіці Корея стабільно нарощувати загальні експортні обсяги і зберігати високі показники профіциту зовнішньої торгівлі. Незважаючи на всі соціально-економічні та політичні складнощі, в Південній Кореї зберігається комфортне ділове середовище, яке приваблює сотні підприємців та інвесторів з усього світу. У роботі розроблено міжнародний інвестиційний проект з створення підприємства по виробництву косметики. Наведені розрахунки початкових та щорічних витрат, прогнозовані прибутки, які дали змогу оцінити інвестиційну привабливість запропонованого проекту.

Ключові слова: міжнародна торгівля, експортні обсяги, інвестиційна привабливість, інвестиційний клімат Південної Кореї.

SUMMARY

Perepada NM Development and implementation of the international investment project «Creation of a company for the production of cosmetics in South Korea».

The study of the current state, investment climate and trends in the economy of South Korea over the past few years. South Korea is a country with a developed industrial and agricultural sector, with excellent dynamics of industrial growth. The high level of involvement of the South Korean economy in the world system makes it dependent on any changes in the world market. South Korea is one of the undisputed leaders in economic development in the world. The Republic of Korea is an active participant in international trade. Commodity and geographical diversification of export positions allow the Republic of Korea to steadily increase total export volumes and maintain high foreign trade surpluses. Despite all the socio-economic and political difficulties, South Korea maintains a comfortable business environment that attracts hundreds of entrepreneurs and investors from around the world. The international investment project on creation of the enterprise on manufacture of cosmetics is developed in work. Calculations of initial and annual costs, projected profits, which allowed to assess the investment attractiveness of the proposed project.

Key words: international trade, export volumes, investment attractiveness, investment climate of South Korea.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	7
РОЗДІЛ 1 ЕКОНОМІКА ПІВДЕННОЇ КОРЕЇ: СУЧАСНИЙ СТАН, ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ТА ОСНОВНІ РОБЛЕМИ.....	10
1.1. Загальна характеристика розвитку економіки Південної Кореї за останні 10 років.....	10
1.2. Структурні зміни в економіці Південної Кореї	15
1.3. Ринок праці Південної Кореї та її участь у міжнародних міграційних процесах.....	21
РОЗДІЛ 2 ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІВДЕННОЇ КОРЕЇ: МІЖНАРОДНИЙ РУХ ТОВАРІВ ТА КАПІТАЛУ.....	29
2.1. Експортно-імпортна діяльність Південної Кореї.....	29
2.2. Масштаби та основні напрямки прямого закордонного інвестування Південної Кореї.....	37
2.3. Оцінка інвестиційного клімату Південної Кореї та ступені його привабливості для українських інвесторів.....	46
РОЗДІЛ 3 РОЗРОБКА МІЖНАРОДНОГО ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПРОЕКТУ ЩОДО СТВОРЕННЯ ПІДПРИЄМСТВА ПО ВИРОБНИЦТВУ КОСМЕТИКИ У ПІВДЕННІЙ КОРЕЇ.....	53
3.1. Маркетинговий аналіз ринку косметики Південної Кореї.....	53
3.2. Обґрунтування інвестиційного проекту щодо створення фірми по виготовленню корейської косметики, оцінка потреби у інвестиційних ресурсах та визначення джерел їх залучення.....	57
3.3. Розрахунок очікуваних доходів та оцінка економічної привабливості інвестиційного проекту.....	64
ВИСНОВКИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ.....	68

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	73
---------------------------------	----

ВСТУП

Актуальність теми. У числі найважливіших тенденцій світового розвитку на сучасному етапі слід відзначити постійне випередження зростання прямих зарубіжних інвестицій (ПЗІ) в порівнянні з динамікою світового ВВП. Це пов'язано з процесами економічної інтеграції, все більш приймає глобальний характер.

Зарубіжні інвестиції сприяють економічному зростанню економіки приймаючої країни на основі більш ефективного використання національних ресурсів. За оцінками, збільшення нетто-припливу ПЗІ на кожну вкладену грошову одиницю вкладень супроводжується зростанням сукупного капіталу в приймаючій країні 1,5-2,3 рази. ПЗІ в багатьох випадках здійснюються не як інвестиції, а як міжнародні злиття і поглинання, представляючи собою передачу зарубіжним компаніям прав власності на активи національних фірм, і роль такої форми ПЗІ постійно зростає. Крім того, ПЗІ нерідко фінансуються за рахунок рефінансування доходів. Прикладом успішного використання іноземних інвестицій може служити Японія і Південна Корея, які на перших стадіях свого розвитку активно використовували програми прямого кредитування пріоритетних галузей промисловості. В даний час ці країни досягли найбільш високих темпів економічного зростання.

Сьогодні вже нікого не здивувати такими косметичними продуктами, як кушон, міст, скатка, яйце для очищення обличчя, тінт для губ, емульсія. Хоча ще кілька років тому про ці кошти в Україні не знали. Косметика з Південної Кореї увірвалася на український ринок, миттєво зайняла лідируючі місця в топі продажів і віддавати їх найближчим часом не збирається. Причини популярності косметики з Південної Кореї криються в її складі вся уходово корейська косметика заснована на натуральних інгредієнтах, вміло доповнених секретними східними компонентами, про які до появи коштів в країнах Європи мало хто знав.

Сутності інвестиційних проектів приділяли увагу багато зарубіжних та українських вчених серед яких: Г. Бірман, І. Бланк, В. Бочаров, А. Бистряков, П. Віленський, Л. Гітман, А. Гойко, В. Гриньова, М. Джонк, А. Загородній, В. Захарченко, А. Ідрисов, А. Марголін, А. Маршалл, І. Мейо, А. Мертенс, Ю. Несветаєва, А. Пересада, В. Пономаренко, К. Рейлі, В. Федоренко, Р. Холт, В. Царьов, Д. Черваньов, Є. Четиркін, В. Шеремет, У. Шарп, Є. Шілов, С. Шміт ін.

Об'єктом дослідження є процес розробки міжнародного інвестиційного проекту.

Предметом дослідження є методичні та організаційні відносини по розробці міжнародного інвестиційного проекту "створення підприємства по виробництву косметики у Південній Кореї".

Метою роботи є визначення особливостей розробки та шляхів реалізації міжнародного інвестиційного проекту «Створення підприємства по виробництву косметики у Південній Кореї».

Перед нами поставлені наступні завдання:

1. Навести загальну характеристику розвитку економіки Південної Кореї за останні 10 років;
2. Визначити структурні зміни в економіці Південної Кореї;
3. Проаналізувати особливості ринку праці Південної Кореї та її участь у міжнародних міграційних процесах;
4. Здійснити аналіз експортно-імпортової діяльності Південної Кореї;
5. Виявити масштаби та основні напрямки прямого закордонного інвестування Південної Кореї;
6. Здійснити оцінку інвестиційного клімату Південної Кореї та ступені його привабливості для українських інвесторів;
7. Провести маркетинговий аналіз ринку косметики Південної Кореї;
8. Обґрунтувати інвестиційний проект щодо створення фірми по виготовленню корейської косметики, оцінка потреби у інвестиційних ресурсах та визначення джерел їх залучення;

9. Здійснити розрахунок очікуваних доходів та оцінка економічної привабливості інвестиційного проекту.

Методи дослідження. Обґрунтованість результатів дослідження підтверджується використанням у роботі основних методів наукового пізнання, що дало можливість реалізувати концептуальну єдність дослідження. Так, для вирішення поставлених завдань було використано такі загальнонаукові та спеціальні методи дослідження: єдність логічного та історичного (розкриття сутності категорій процесу залучення іноземних інвестицій); структурного аналізу та синтезу (визначення ключових показників інвестиційної діяльності; ринку праці Південної Кореї та її участь у міжнародних міграційних процесах; масштабів та основних напрямків прямого закордонного інвестування у Південну Корею); класифікації (при дослідженні економічного стану розвитку Південної Кореї, для визначення пріоритетних галузей інвестування та експортно-імпоротної діяльності Південної Кореї); статистичного та порівняльного аналізу (виявлення особливостей інвестиційної привабливості).

Інформаційною базою дослідження є законодавчі та нормативно-правові акти, дані Національного статистичного комітету Південної Кореї, іноземних статистичних центрів, матеріали вітчизняних та іноземних науковців у статтях, монографіях та Інтернет-виданнях.

Наукова новизна одержаних результатів полягає у системному вирішенні важливої науково-практичної проблеми – обґрунтування теоретичних, методологічних та методичних засад реалізації міжнародного інвестиційного проекту.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що основні положення і висновки мають практичну цінність для формування науково обґрунтованої структурної політики та вдосконалення процесу реалізації міжнародного інвестиційного проекту.

Структура роботи. Робота складається з вступу, трьох розділів, загальних висновків, списку використаних джерел.

РОЗДІЛ 1

ЕКОНОМІКА ПІВДЕННОЇ КОРЕЇ: СУЧАСНИЙ СТАН, ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ТА ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ

1.1. Загальна характеристика розвитку економіки Південної Кореї за останні 10 років

Південна Корея – це країна з розвиненим промисловим і сільськогосподарським сектором, з відмінною динамікою промислового зростання. Корейський досвід має кілька ключових особливостей, які підтверджують можливість поступової, а не різкої побудови економіки, заснованої в першу чергу на знаннях. В результаті поділу півострова на дві держави були порушені традиційні економічні зв'язки між аграрним півднем і промисловою північчю, що склалися протягом століть. За 1980-2020 роки економіка Південної Кореї збільшилася майже в 20 разів. Грамотно проведені реформи і сприятлива кон'юнктура світової економіки дозволили Кореї пройти шлях від аграрної країни до одного з провідних промислових гравців на світовому ринку. Розвиток в ХХ столітті "чебол" – великих керованих кланами промислово-фінансових конгломератів – забезпечило збільшення обсягів експорту, і як наслідок, високі темпи економічного зростання Південної Кореї. Однак ієрархічна структура великого бізнесу надавала стримуючий вплив на розвиток внутрішньої конкуренції [35].

Е 2019 році Корея зайняла 5-е місце з 190 в рейтингу Doing Business, що відбиває ступінь легкості ведення підприємницької діяльності. Найкращі позиції в рейтингу країна демонструвала за такими компонентами індексу, як підключення до системи електропостачання (2-е), забезпечення виконання контрактів (2-е), отримання дозволів на будівництво (10-е), реєстрація підприємств і дозвіл неплатоспроможності (11-е), в той час як по інших компонентах індексу Корея зайняла 23-60-е місця [44].

З огляду на орієнтації Південної Кореї на експорт, стиснення внутрішніх ринків торгових партнерів під час "великої рецесії" зробило істотний негативний

внесок в зростання економіки країни в ХХ столітті. Країні вдалося зберегти позитивні темпи економічного зростання в період "великої рецесії". Проте, Південній Кореї належало адаптуватися до поточної ситуації в світовій економіці і знайти додаткові драйвери економічного зростання.

Республіка Корея поряд з Індонезією і Таїландом найістотніше постраждала від азіатської кризи. Однак уже в першій половині 1998 року фінансові ринки в країні почали стабілізуватися, процентні ставки знизилися до докризових рівнів, а національна валюта майже на третину зміцнилася по відношенню до долара США. У другій половині 1998 року в Кореї почалося зростання економічної активності (темпи приросту ВВП за підсумками року все ж були негативними і склали – 5,5%), а вже в 1999 році ВВП країни збільшився до + 11,3% за рахунок відновлення внутрішнього попиту.

Швидкому виходу з кризи і запобігання гіперінфляції сприяла жорстка кредитно-грошова політика, а також допомогу з боку міжнародних організацій (зокрема, МВФ). На початку ХХІ століття темпи приросту ВВП Кореї скоротилися на тлі уповільнення зростання світової економіки. Проте, економіка Кореї пройшла світову фінансову кризу 2008-2009 років хоча і зі зниженням показників зростання (+ 2,8% в 2008 році, + 0,7% в 2009 році після середньорічного темпу приросту + 5,4% в 2000-2007 роках), але без падіння валового випуску. Негативними наслідками "великої рецесії" 2008-2009 років стали зростання безробіття і інфляції, скорочення промислового випуску та істотне зниження курсу корейської вони до долара США [44].

З моменту прийняття курсу на індустріалізацію економіки на початку 1960-х років Південна Корея пройшла шлях від аграрної країни до одного з провідних промислових гравців на світовому ринку.

Темпи зростання аграрного виробництва помітно поступаються значенням аналогічних показників інших ключових галузей [35]. За даними національної статистики, частка сільськогосподарського сектора в структурі доданої вартості знизилася з 27,6% в 1960 році до 5,3% в 1990 році і до 2,2%

у 2020 році (табл. 1.1).

Таблиця 1.1

Галузева структура доданої вартості Південної Кореї і її приріст за основними видами економічної діяльності в 1953-2020 рр., %

Галузь	1953	1960	1970	1990	2000	2020
Сільське господарство, лісове господарство, рибальство	31,9	27,6	17,7	5,3	3,4	2,2
Гірничодобувна промисловість	2,2	3,1	2,9	0,8	0,3	0,1
Обробна промисловість	3,0	4,7	8,9	20,8	25,4	33,4
Електрика, газ- і водопостачання	0,1	0,2	0,5	1,6	2,1	1,9
Будівництво	4,1	5,0	11,5	12,1	6,8	4,4
Послуги	64,9	63,6	61,1	60,5	62,0	58,0

Джерело: побудовано на даними <https://knoeta.ru/atlas> [24]

На частку видобувного сектора традиційно припадало близько 3,0% доданої вартості, а до 2020 року значення знизилося до 0,1%. Це пов'язано в першу чергу з обмеженою ресурсною базою. Гірничодобувна промисловість стала єдиною галуззю (серед основних), яка продемонструвала негативні темпи приросту за останні 30 років [28].

З 1960 року обробна промисловість є найбільш галуззю, яка динамічно розвивається. Незважаючи на те, що основне збільшення випуску довелося на 1960-1990-ті роки (+ 63,3%), сектор як і раніше зростає випереджаючими темпами [28]. Переробна промисловість у 2020 році забезпечила близько 34,2% доданої вартості в економіці Кореї і представлена широким переліком галузей. До ключових і найбільш динамічних галузей обробного сектора відносяться високотехнологічні виробництва, а саме: виробництво електроніки та електричного обладнання (33,4% валової доданої вартості обробної промисловості в 2020 році), хімічна промисловість (13,6%) і транспортне обладнання (12, 1%). Галузь послуг традиційно забезпечує більше половини

валової доданої вартості, однак її частка поступово знижується (з 63,6% в 1960 році до 58,0% в 2020 році). У 2020 році майже 1/5 валової доданої вартості сектора послуг забезпечили оптова та роздрібна торгівля, а також індустрія гостинності [28].

У 2010 році темп приросту ВВП Кореї знову збільшився і досяг максимального з 2002 року значення (+6,5%). У 2011-2018 роках Кореї не вдалося підтримати заданий темп, і в середньому в ці роки економіка країни зростала на 3,0 %. У вартісному вираженні ВВП країни в 2010 році знову перевищив 1,0 трлн дол. США, а в 2018 р. досяг 1,6 трлн дол. США [28].

Динаміка ВВП Південної Кореї протягом 1980-2018 рр. наведена в табл. 1.2.

Таблиця 1.2

Динаміка ВВП Південної Кореї протягом 1980-2020 рр.

Показники	1980р.	1997р.	2000р.	2015р.	2016р.	2017р.	2018р.	2019р.	2020р.
ВВП реальний, % до попереднього року	-1,7	5,9	8,9	2,8	2,9	3,1	2,7	2,9	3,1
ВВП номін., трлн дол. США	0,065	0,558	0,561	1,383	1,415	1,531	1,619	1,646	1,712
Норма накопичення, % ВВП	34,5	37,4	32,9	28,9	29,3	31,1	30,2	31,2	31,4

Джерело: побудовано на даними <https://knoema.ru/atlas> [24]

Подібні показники є наслідком швидкого відновлення національної економіки після світової фінансової кризи, а також зростання споживчої активності населення та збільшення обсягів експорту, що становить фундамент корейської економіки.

Деякі показники добробуту Кореї високі відносно більшості інших країн, представлених в рейтингу Індексу кращого життя. Корея має показники вище середнього рівня по забезпеченістю житлом, громадянської активності, освіти і навичок, робочих місць і зарплат, особистої безпеки, але нижче середнього рівня

по доходах і добробуту, суб'єктивного благополуччя, якості навколишнього середовища, здоров'ю населення, соціальних зв'язків і балансу між трудовою діяльністю та особистим життям [38].

За оцінками МВФ, ВВП за ПКС на душу населення з 2017 р. перевищує 40 тис дол. США / чол. (рис. 1.1).

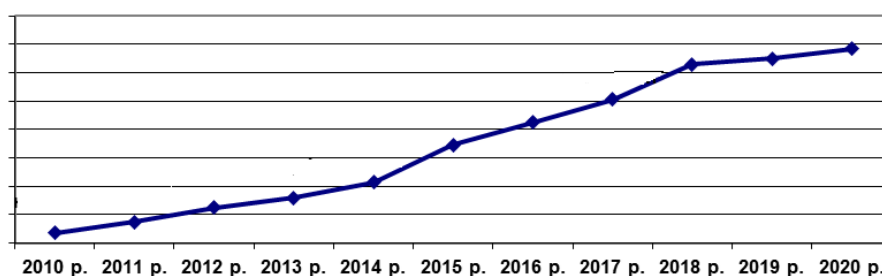

Рис. 1.1. Динаміка ВВП на душу населення Південної Кореї в 2010-2020 рр. тис дол. США

Джерело: побудовано на даними Південнокорейського Національного управління статистики <http://kostat.go.kr/portal/eng/> [24]

Офіційно в країні налічується близько 30 чебол, а на частку п'яти найбільших – Hyundai, Samsung, Daewoo, LG (Lucky Goldstar) і SK (Sunkyong) – припадає близько однієї третини всього обсягу торгових операцій країни і майже 50% корейського експорту [28]. Сучасна економічна політика уряду Південної Кореї характеризується прагненням уряду до реструктуризації чебол, здійснення приватизації державних банків і загальної лібералізації економіки.

У міру індустріалізації в Кореї поліпшувалися соціальні умови. В даний час заробітні плати в країні одні з найвищих в світі (більше 65% населення країни мають оплачувану роботу), проте сукупний дохід домогосподарств залишається нижче середнього значення країн ОЕСР. Це може пояснюватися тим, що корейське суспільство залишається традиційним і як і раніше найчастіше в сім'ї працює тільки чоловік (особливо при наявності дітей).

Для Південної Кореї характерний відносно невисокий рівень соціальної нерівності. Проте, в кінці ХХ століття в міру збільшення рівня економічного розвитку соціальна нерівність в Кореї росла. В останні два десятиліття нерівність

за доходами стабілізувалася і змінюється незначною мірою. Частка доходу, що належить найбільш багатим 10% населення, у 2012 році становила 23,8%, а найбіднішим – 2,2%. Доцільний коефіцієнт фондів в 2012 році склав 9,2 рази, що на 0,3 п.п. вище значення показника 2006 року. Уряду країни багато в чому вдалося вирішити проблему бідності. В останні два десятиліття менше 2% населення проживали менш ніж на 5,5 дол. США в день. Однак за даними Національної статистичної служби Південної Кореї, більше половини бідного населення в країні складають жителі пенсійного віку, що збільшує соціальну напруженість.

Отже, Південній Кореї вдалося якісно і кількісно поліпшити стан економіки: за 2000-2020 роки ВВП країни збільшився майже у 1,5 рази. Проте, не всі "хронічні" складності були вирішені. Так, наприклад, в даний час важливою проблемою економіки країни, що дісталася в спадок від проведеної в 1960-1970 роках політики "державного управління", залишається наявність і великий вплив великих промислових компаній. Вони зобов'язані своєю життєздатністю великим банківським позикам, які видаються контрольованими державою банками, що створює сприятливе середовище для процвітання корупції.

1.2. Структурні зміни в економіці Південної Кореї

Республіка Корея прагне до встановлення багатостороннього економічного співробітництва. У вересні 1991 р. країна стала членом Організації об'єднаних Націй, зараз перебуває у всіх спеціалізованих установах ООН, а в 2007-2017 роках Генеральним секретарем Організації був представник Кореї. Країна є членом СОТ, ОЕСР, Інтерполу, "Групи двадцяти", МАГАТЕ. Республіка Корея стала першою країною Азіатсько-Тихоокеанського регіону, яка уклала угоду про зону вільної торгівлі з ЄС. Країна є одним з десяти стратегічних партнерів ЄС, при цьому Союз – третій за величиною експортний ринок для Кореї [43]. Всього в даний час Республіка Корея є учасником 15 угод про вільну торгівлю та

економічне співробітництво (у тому числі з США, Китаєм, Індією), на стадії переговорів знаходяться 10 угод. Республіка Корея також бере активну участь у регіональній інтеграції: країна входить до складу АТЕС і є одним з діалогових партнерів АСЕАН. З метою розширення економічного співробітництва в 1999 році був сформований механізм поглибленої взаємодії АСЕАН з Китаєм, Японією і Республікою Корея у форматі "АСЕАН плюс 3". Корея є учасником Азіатського банку розвитку та Азіатського банку інфраструктурних інвестицій.

Багато експертів оцінюють нинішню економічну ситуацію в Республіці Корея як близьку до економічного застою, порівнюючи ситуацію, що склалася із застоєм в японській економіці 90-х років. Однією з проблем для економічного зростання країни є, на думку експертів, демографічна криза. За даними щорічної доповіді ООН за 2019 рік, при населенні в 51,2 мільйона чоловік, щорічний приріст населення становить лише 0,1 відсоток. Даний показник є в три рази нижче середньосвітового значення [26]. За даними південнокорейського Національного управління статистики в 2018 році Південна Корея стала першою країною світу, в якій загальний коефіцієнт фертильності – кількість народжених дітей на одну жінку, опустився нижче одиниці. Якщо в 2017 році даний коефіцієнт становив 1,09, то у 2018 р. він склав 0,98, при цьому. Важливо також відзначити, що у 2019 році Корея побила рекорд за мінімальною кількістю укладених шлюбів за останні 49 років [59].

Звужена модель відтворення населення в Південній Кореї одночасно з рекордно високою середньою тривалістю життя (очікувана тривалість життя 83 роки) загострила проблему старіння населення, і, отже, навантаження на державний бюджет і бюджети домогосподарств. В даний час за статистикою діти до 15 років в Південній Кореї складають 12,8%, а частка осіб старше 65 років становить 15,1%.

Внутрішні проблеми Південної Кореї значною мірою були загострені складною ситуацією у світовій економіці. Ослаблення зовнішнього попиту для експортоорієнтованої економіки країни стало серйозним викликом. Торгова

війна між США і Китаєм негативно відбивається на південнокорейському експорті. В першу чергу страждає експорт комплектуючих, використовуваних в китайських побутових приладах і комп'ютерах. У зв'язку з тим, що Південна Корея тісно пов'язана ланцюжками доданої вартості з Китаєм, склалася така ситуація, що торгові бар'єри і обмеження, що накладаються США на китайські товари, враховуючи загальний розмір експорту і ВВП Китаю, не робить на нього сильного впливу, в той час як сусіди Китаю, в тому числі Південна Корея, відчують найбільш значуще уповільнення економічного зростання.

Крім торгової війни, погіршилися і двосторонні відносини Південної Кореї і КНР. У 2016 році влада Південної Кореї заявила про розміщення на території країни американських систем ПРО THAAD, чим викликав серйозну критику з боку Китаю. Вже до початку 2017 року КНР провів цілу низку дій щодо обмеження торгівлі з Південною Кореєю [31].

КНР заявили про заборону на постачання косметичної продукції 19 Південнокорейських фірм. Корейська косметика користується великою популярністю в Китаї, а тому виробники з Південної Кореї стали робити ставку на КНР, активно розширюючи продажі. За рахунок того, що основним ринком збуту косметичної продукції став Китай, введені санкції досить сильно вдарили по косметичній індустрії. До того ж, навіть по відношенню до тих компаній, що не потрапили під заборону, влада КНР посилила правила і почастишали перевірки. Крім косметичної індустрії, постраждали так само сфери туризму і військового співробітництва.

Важливою віхою в розвитку корейсько-американських торговельних відносин стало підписання нового тексту Угоди про вільну торгівлю (KORUS FTA). У 2015 р. Південна Корея посіла п'яте місце в світі за обсягами виробництва, а в 2019 р. опустилася за цим показником на восьме місце. Починаючи з 2016 р., в країні фіксується спад виробництва, що проявилось як в закритті заводу GM Korea в Кунсані, так і в зниженні показників експорту і продажів на внутрішньому ринку. З 2018 р. виробництво скоротилося на 10%,

внутрішні продажі – на 4%, експорт – на 9% [57].

Таким чином, Південна Корея зіткнулася з цілою низкою соціальноекономічних проблем, пов'язаних з уповільненням економічного зростання. З приходом до влади адміністрації Мун Чжеїна, разом із загостреними традиційними проблемами, з'явилися і нові. Складно сказати як Корея буде справлятися з накопиченим багажем викликів через ситуацію з пандемією, але експерти сходяться в одному – економічна система Кореї потребує реформ.

Південна Корея підтримує дипломатичні відносини зі 190 країнами. Південна Корея проводить великі міжнародні заходи, такі як Літні Олімпійські ігри 1988 і 2002, Кубок світу з футболу (2002 Чемпіонат світу з футболу, організований спільно з Японією) і в 2011 році Чемпіонат світу з легкої атлетики в м. Тегу Південної Кореї. Крім того, Південна Корея приймала Зимові Олімпійські ігри 2018, які мали місце в Пхенчхан з 9 по 25 лютого [35].

У 2019 році четверта за величиною економіка Азії посіла 13-те місце зі 140 країн, що були обстежені в індексі конкурентоспроможності Світового економічного форуму. Динаміка індексу глобальної конкурентоспроможності Південної Кореї в 2010-2019 рр. наведена в табл. 1.3.

Таблиця 1.3

Динаміка індексу глобальної конкурентоспроможності Південної Кореї в 2010-2019 рр.

Рік	Місце в рейтингу країн	Значення індексу
2010	19	71,49
2011	22	70,43
2012	24	71,73
2013	19	73,14
2014	25	71,59
2015	26	70,83
2016	26	71,24
2017	26	72,43
2018	15	78,84

Продовження таблиці 1.3

2019	13	79,6
------	----	------

Джерело: побудовано на даними World Economic Forum [27]

Рейтинг країни за рівнем основних вимог, що вимірюють її установи та інфраструктуру, займає відповідно 27 та 6 місце. Країна посіла 1 місце за прийняттям ІКТ та макроекономічною стабільністю [27].

Південна Корея знаходилась на 19 та 27 місці за рівнем здоров'я та навичок, причому цифри для ринку товарів, ринку праці, фінансової системи та розміру ринку були 67-м, 48-м, 19-м та 14-м, кожен, показано у звіті [39].

У доповіді зазначається, що два найслабших сектори Південної Кореї – це її товарний ринок, здебільшого через відсутність внутрішньої конкуренції та ринок праці, зумовлений його жорсткістю та неоптимальним використанням людського капіталу. Таким чином, індекс глобальної конкурентоспроможності відображає загальні тенденції економіки країни та розвитку її галузей. Інноваційний "стрибок", який зробила Південна Корея протягом останніх двадцяти років є найбільш наочним прикладом того, як саме слід реалізовувати національну інноваційну стратегію. На даний момент в країні діє нова державна програма інноваційного розвитку "Креативна економіка". Основною метою цієї програми є підвищення загального технологічного рівня країни, а також прискорений розвиток ІКТ (інформаційно-комунікаційних технологій), як нової, найбільш важливої технологічної основи для економічного розвитку. В основу такого плану покладено принцип всебічного використання і розвитку цифрових технологій, створення так званої "Гіга Кореї". До того ж дуже велике значення відводиться такому аспекту, як підвищення креативності підприємницького співтовариства, всебічна підтримка технологічно ініціатив прагнення компаній до оновлення [32, с. 3].

Проблематикою інноваційного розвитку займаються відразу кілька Південнокорейських відомств. В першу чергу це Міністерство науки та інформаційних технологій, а також Міністерство освіти, Міністерство торгівлі,

промисловості та енергетики. Інноваційний розвиток Південної Кореї спирається на принципи глибокої кооперації межу приватним і державним сектором. З одного боку, існує кілька найбільших південнокорейських високотехнологічних гіганта, з іншого – державне замовлення і Державна мережа вищих освітніх установ і дослідницьких центрів. Державно-приватна кооперація є усвідомленою політикою, і всіляко заохочується у всіх документах стратегічного характеру, в тому числі в інноваційній програмі "на кордоні 21 століття". Також в Південній Кореї на постійній основі діють кілька цільових програм, спрямованих на підтримку тих чи інших компонентів інноваційної системи. Так, слід згадати KOSBIR, Національний план охорони інтелектуальної власності, а також програми підтримки інноваційних малих і середніх підприємств в креативних галузях. Одним із сучасних принципів розвитку інноваційної сфери країни є заохочення створення інноваційних кластерів і технопарків. У 2014 р. був створений новий орган, покликаний координувати інноваційну політику держави – Комітет з інновацій у виробництві. Орган об'єднує чиновників, відповідальних за інноваційну політику, а також представників високотехнологічних компаній і дослідників. Їх метою є вироблення нових підходів до інноваційної політики в країні, пошук найбільш ефективних рішень існуючих проблем [30, с. 126].

Отже, досягненню в порівняно короткий період часу вражаючого прогресу в економічному розвитку Південної Кореї сприяло сукупна дія ряду внутрішніх і зовнішніх факторів. На жаль, державна соціальна політика, реалізована протягом останніх років, виявилася низькоефективною, і в даний час уряду Південної Кореї не вистачає таких же успішних заходів з реформування соціальної сфери, які були реалізовані раніше. Проте на даний момент соціальна обстановка в Південній Кореї чекає змін, які їй необхідні в силу наступаючої демографічної кризи, що надає свій негативний вплив на інші сфери життя південнокорейського суспільства.

1.3. Ринок праці Південної Кореї та її участь у міжнародних міграційних процесах

Особливістю південнокорейського ринку праці є значне число тимчасово найнятих співробітників, постійно зайняті штатні співробітники не перевищують половини всіх зайнятих в Південній Кореї. На умовах строкового трудового договору працює приблизно 22% всіх зайнятих, у віковій групі старше 55 років число таких співробітників особливо високо. Робота за строковими трудовими договорами пов'язана зі сферою обслуговування і з малим і середнім бізнесом, компаніям дешевше і вигідніше наймати співробітників на термінових умовах і на тимчасові роботи. Це створює своєрідний дуалізм на ринку праці і в економіці в цілому: держава заявляє своїм пріоритетом підтримку і розвиток малого і середнього бізнесу, але в той же час таким компаніям, з фінансової точки зору, затратно мати кваліфікований постійний штат. При цьому і великі компанії не прагнуть нести надмірні витрати, пов'язані з персоналом.

Розмір заробітної плати в корейській компанії традиційно безпосередньо пов'язаний зі стажем і зазвичай досягає максимуму до 50-річчя працівника. Пенсійний вік становить приблизно 57 років, з 2016 р. він підвищений до 60 років, а в 2020 р. – 62 роки для державних службовців і працівників великих компаній [29]. Компанії, не бажаючи довго платити максимальну заробітну плату, прагнуть змусити працівників вийти на пенсію раніше встановленого терміну, створюючи менш сприятливі умови праці, переводячи на менш привабливі ділянки роботи. Розмір пенсій невисокий, працівники, виведені на пенсію перебуваючи ще в працездатному віці, прагнуть знайти тимчасову роботу або стають самозайнятими у сфері послуг.

Встановлення фіксованого віку виходу на пенсію має скоротити кількість випадків вимушеного дострокового виходу на пенсію або переходу на умови строкових трудових договорів. Оптимізація умов соціального захисту для тимчасово зайнятих призведе до скорочення різниці витрат компанії на тимчасово і постійно зайнятих і, можливо, стимулює компанії прагнути до

підвищення продуктивності праці кожного працівника і давати можливість переходу в штатні співробітники.

Проект "рівень зайнятості 70 %" передбачає досягнення рівня зайнятості в Кореї в 70 % і створення понад 2,5 млн нових робочих місць до 2021 р., у тому числі в галузях, що зараховуються до креативної економіки, а також знизити тривалість робочого часу до 200 годин [53]. В цілому проект орієнтований на розширення залучення жінок, молоді, людей з обмеженими можливостями, літніх людей в активну трудову діяльність, в тому числі за рахунок зміщення фокусу зі сфери виробництва на сферу послуг і з великих корпорацій на середній і малий бізнес, на підтримку людей з низьким рівнем доходів в підприємствах малого і середнього бізнесу і спрощення переходу з тимчасових співробітників в штатні.

Найбільш актуальним і гострим питанням для південнокорейського ринку праці найближчим часом бачиться саме старіння населення. Китай, зіткнувшись з цією проблемою, через 36 років змінив демографічну політику "Одна сім'я – одна дитина" і дозволив кожній родині заводити двох дітей, щоб компенсувати зниження чисельності працездатного населення. Що стосується економіки Південної Кореї, то традиційним механізмом згладжування циклічних коливань є автоматичні, або вбудовані стабілізатори – інструменти податково-бюджетної політики, що дозволяють підтримувати економічний попит в періоди спаду. До них відносяться прогресивний прибутковий податок і різні бюджетні трансферти. Старіння населення спричинить за собою фіскальні зміни, не пов'язані безпосередньо з діловими та економічними циклами. Скорочення пропозиції робочої сили позбавить Корейську економіку традиційної переваги, а бюджетне навантаження, пов'язане з відрахуваннями для непрацездатного населення, зросте. Тобто автоматичні стабілізатори можуть втратити свою ефективність вже в короткостроковій перспективі в залежності від темпів старіння працездатного населення. Зниження бюджетних надходжень від підхідного податку може призвести до зростання різних непрямих податків, у

тому числі споживчих. Старіння населення стає загрозою не тільки для перспектив економічного зростання, а й для ефективності автоматичних стабілізаторів економіки, таких, як заходи податково-бюджетної політики. Не виключено, що заходи демографічної та фіскальної політики в Південній Кореї зажадають перегляду найближчим часом.

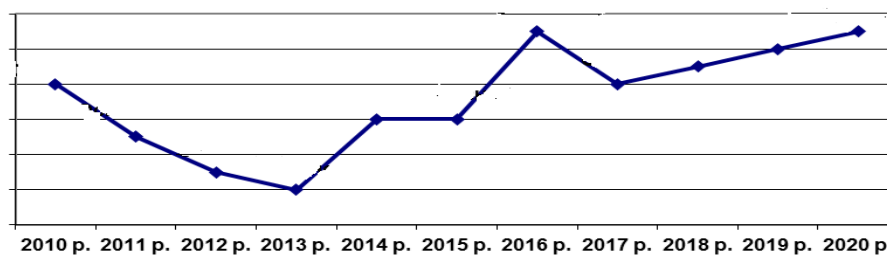

Рис. 1.2. Динаміка рівня безробіття Південної Кореї за 2010-2020 рр., %

Джерело: побудовано на даними <http://kostat.go.kr/portal/eng/> [24]

Показники безробіття в РК знаходяться традиційно на найнижчому рівні серед країн-членів Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР), незважаючи на економічну кризу. У 2000 р. рівень безробіття становив 4,5 %, в 2010 р. – 3,7 %, в 2015 р. – 3,5 %, в 2020 р. – 4%, тобто вище докризового показника (рис. 1.2) [55]. Загальна чисельність безробітних на початок 2021 року склала 1,127 млн чол.

На початок 2021 року в Південній Кореї на робочих місцях працювали 25,81 млн осіб, що на 982 тис осіб менше в порівнянні з початком 2020 року [42]. Відомо, що на початок 2021 року кількість працюючого населення у сфері готельного та ресторанного бізнесу скоротилася на 367 тис осіб, у сфері оптової та роздрібної торгівлі – на 218 тис осіб.

Рівень зайнятості на початок 2021 року осіб у віці від 15 років та старших становив 57,4%, рівень зайнятості людей у віці від 15 до 64 років – 64,3%, рівень зайнятості молоді (від 15 до 29 років) – 41,1%. Рівень безробіття в березні 2021 року склав 5,7%, що на 1,7% більше, ніж у 2020 році [33].

Особливості південнокорейського ринку праці Південної Кореї – велика частка зайнятих на непостійній основі і наявність переважного числа

безробітних серед молоді та жінок – є викликами, які можуть привести до зниження темпів економічного зростання в середньостроковій перспективі. Частка жінок у працюючому населенні як і раніше залишається серед найнижчих в цих країнах.

Середній вік громадян Південної Кореї становив 25,9 років у 1980 р., 38,9 років – у 2012 р., у 2040 р. він становитиме 49,7 років [54]. Крім того, населення великих міст в цілому молодше не міського населення, що пояснюється привабливістю життя у великих містах і кращими можливостями для працевлаштування молоді. У зв'язку з передбачуваним істотним зростанням навантаження на працююче населення питання підвищення зайнятості та залучення більшого числа громадян в постійну зайнятість представляються досить актуальними.

Зайнятість жінок в Південній Кореї істотно зросла за два десятиліття, починаючи з 1990 р.: 50% в 1990 р., 59% в 2011 р., але рівень зайнятості чоловіків в Південній Кореї як і раніше залишається на 22% вище в середньому. У віковій групі 29-39 років розрив у зайнятості чоловіків і жінок перевищує 35%. Показники зайнятості корейських жінок знаходяться серед найнижчих в ОЕСР, що можна пояснити соціокультурними факторами, однак залучення жінок в активну робочу силу може змінити економічні показники країни в середньостроковій перспективі: на тлі старіння населення зростання числа зайнятих жінок зменшить навантаження на працююче населення в цілому, позитивно позначиться на сумарних показниках доходу і добробуту, скоротить гендерну нерівність.

Зайнятість молоді у віці від 15 до 24 років в Кореї стійко знижувалася протягом останніх 20 років, в 1994 р. рівень зайнятості молоді становив 37 %, в 2014 р. – 25,8 % [42]. Показники Південної Кореї одні з найнижчих в ОЕСР і порівнянні з показниками європейських країн, найбільш гостро переживають економічну кризу. Причини пов'язані з тим, що молоді люди в обов'язковому порядку служать в армії, тобто не включені до складу ринку праці в цей період, а

також з тим, що в країні, де найважливішою цінністю є освіта, студенти під час навчання не прагнуть влаштуватися на постійну роботу, обмежуючись лише тимчасовими підробітками. В умовах швидко старіючого населення питання працевлаштування молоді не втрачає актуальності. Підвищенню зайнятості може посприяти оптимізація навчальних програм для потреб бізнесу, розширення технічного та професійного навчання, залучення молоді до виробничої практики.

Однією з проблем безробіття серед молоді в Південній Кореї є неактивність молоді, де зростає кількість неактивних молодих людей, визначених як NEET (не в сфері освіти, зайнятості або навчання). Молодь в Південній Кореї віддає перевагу вищій освіті для підвищення і розвитку своїх можливостей працевлаштування на ринку праці, а не для пошуку роботи, що призводить до їх неактивності. Підтверджуючі фактори, що знижують шанси на працевлаштування, включають: соціально-економічний статус, характеристики домогосподарства і дохід сім'ї. З 2009 року чисельність молоді NEET становить близько 20%, що вище, ніж в середньому по ОЕСР. Хоча частка NEET, які не шукають роботу, зменшилася, кількість тих, хто шукає роботу NEET збільшилася. З 2015 року безробіття NEET залишалось високим, випереджаючи неактивну NEET. Ці молоді NEET поділяються на групи з доходом, де найвищим є домогосподарство з низьким доходом, а найнижчим – домогосподарство з високим доходом. Частка NEET серед молоді з низькими доходами становить 37,7% у 2014 році, а серед молоді з високими доходами – лише 9,5% у 2014 році (рис. 1.3) [3].

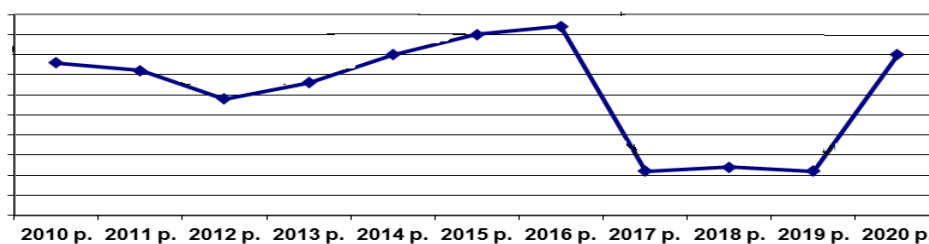

Рис. 1.3. Динаміка рівня безробіття молоді Південної Кореї за 2010-2020 рр., %

Джерело: побудовано на даними <http://kostat.go.kr/portal/eng/> [24]

Рівень безробіття серед молоді у віці від 15 до 29 років в Південній Кореї коливався в діапазоні 7-10% в період з 2010 по 2020 рік. Він був вище 10% в 2010-2016 рр. і знизився до 7,1% в 2017-2019 рр. – найнижчого рівня з 2010 року. Але у 2020 р. рівень безробіття серед молоді в Південній Кореї підвищився до 10%. Що стосується неактивності молоді, 7,7% шукають роботу або відвідують програми професійного навчання, в той час як 3,1% просто неактивні, не працюють, не мають освіти і не відвідують програми професійної підготовки [6, с. 17].

Освіта в Південній Кореї традиційно є одним з найбільш ефективних ліфтів соціальної мобільності: наявність вищої освіти дозволяє індивіду зайняти більш високе положення в структурі соціальної ієрархії, або отримати можливість більш вільного переміщення по соціальній структурі [12, с. 127]. Хороша освіта та професійні навички є важливими передумовами отримання роботи. 88% дорослого населення Кореї у віці від 25 до 64 років отримали повну середню освіту, що вище середнього показника по ОЕСР (78%). Це більшою мірою відноситься до чоловіків, ніж до жінок, оскільки серед чоловіків повну середню освіту мають 90%, а серед жінок – 85%. Корея займає лідируючі позиції за якістю освіти.

В Південній Кореї в 2018 р. було зайнято 884 тис. міжнародних резидентів, що на 50 тис (6%) більше порівняно з 2017 р. У той же час було встановлено, що чисельність іноземного населення Південної Кореї збільшується ще швидше, внаслідок чого рівень зайнятості знизився на 0,1 процентний пункт порівняно з рівнем 2017 р. до 68% [28].

У той час як кількість іноземних резидентів, які шукають роботу, збільшувалася, знайти роботу стало важче на тлі загального сповільнення ринку праці, коли кількість безробітних іноземних резидентів розрахована на 45 тис – збільшилась на 10 тис (29,9%) порівняно з минулим роком. Рівень безробіття серед резидентів на рівні 4,8% був вищим, ніж у 2017 р. на рівні 4,0% [8].

Зростання зайнятості для робітників-мігрантів було виявлено головним чином у районах тимчасової зайнятості, що показало зменшення загального ринку праці. Кількість робітників-мігрантів на тимчасових і денних робочих місцях збільшилася на рівні 43000 порівняно з минулим роком, тоді як кількість самозайнятих працівників та інших працівників, які не отримують заробітну плату, збільшилася відповідно лише на 4 тис та 3 тис.

Отже, Південна Корея, будучи інтегрованою в світове господарство залучає трудових мігрантів, чисельність яких щорічно має позитивну динаміку. Зростання продуктивності праці обмежене стрімким старінням населення, але є невеликий ресурс за рахунок збільшення частки зайнятих жінок і молоді.

Таким чином, досягненню в порівняно короткий період часу (1960-2020 рр.) вражаючого прогресу в економічному розвитку Південної Кореї сприяло сукупна дія ряду внутрішніх і зовнішніх факторів. Йдеться про проведення державою масштабної індустріалізації за моделлю експортоорієнтованого імпортозаміщення, що спирається на великий приватний бізнес при ефективному розподілі державою зовнішньої допомоги; значному нарощуванні капіталовкладень і збільшенні в ньому частки витрат на розвиток людського капіталу, НДДКР; про створення інституційних засад для здійснення сталого економічного розвитку за допомогою проведення виважених системних реформ, спрямованих на зміцнення економічної безпеки країни та підвищення її міжнародної конкурентоспроможності.

У 1960-2020 рр. істотно виріс обсяг ВВП Південної Кореї, досягнувши величини, втричі перевищила середньосвітовий показник в розрахунку на душу населення. Відбулися колосальні зрушення в структурах виробництва і зайнятості при високій інтенсивності переміщення робочої сили в найбільш продуктивні галузі Південної Кореї. Однак у 2000-2020 рр. відзначається уповільнення темпів економічного розвитку, виснажуються можливості зростання за рахунок масштабного нарощування експорту; переміщення робочої сили в найбільш продуктивні галузі; збільшення капіталовкладень у фізичний і

людський капітал через досягнення цих показників критично високих значень. Високий рівень залученості південнокорейської економіки в світову систему ставить її в залежне становище від будь-яких змін, що відбуваються на світовому ринку.

Дестабілізуючим фактором соціально-економічного розвитку Південної Кореї є група демографічних процесів, що включають зміну становища жінки в суспільстві, старіння населення і загальне скорочення темпів зростання його чисельності.

На сучасному етапі Південна Корея як і раніше володіє високоефективною, злагодженою системою державно-приватного партнерства. Держава проводить цілеспрямовану політику щодо стимулювання продуктивності малих і середніх підприємств, приділяючи особливу увагу "молодим" венчурним компаніям, що володіють інноваційним потенціалом. Державні заходи також спрямовані на підвищення якості регулювання ринку товарів і послуг, створення здорового конкурентного середовища, підвищення зростання продуктивності малого та середнього бізнесу. Згідно з комплексним аналізом умов ведення бізнесу в Південній Кореї, ряд державних заходів вже довів свою ефективність, сприяючи підйому країни на 5-е місце в рейтингу Doing business 2019.

РОЗДІЛ 2

ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІВДЕННОЇ КОРЕЇ: МІЖНАРОДНИЙ РУХ ТОВАРІВ ТА КАПІТАЛУ

2.1. Експортно-імпортна діяльність Південної Кореї

З початку реалізації першого п'ятирічного економічного плану (1961-1966 рр.) внутрішній валовий продукт Республіки Корея стабільно формується в основному за рахунок експорту. Заходи, прийняті урядом країни в середині ХХ століття, сприяли зміні структури господарства і визначили промисловий характер експорту країни. В даний час Корейські товари успішно конкурують з товарами інших країн на світовому ринку [41]. Важливою рисою економіки є те, що споживчі товари, вироблені в Республіці Корея, коштують дорожче всередині країни, ніж закордоном, що обумовлено орієнтацією на експорт, високою купівельною спроможністю населення, а також менталітетом корейців. Республіка Корея є активним учасником міжнародної торгівлі. Згідно з дослідженнями Світового банку, держава входить в десятку країн з найбільшими показниками за обсягами експорту товарів і послуг. У 2018 році країна стала шостим за величиною експортером і дев'ятим імпортером товарів у світі. Частка Кореї у світовому експорті склала 3,2%, у світовому імпорті – 2,8%. У 2019 р., за даними ІТС, Республіка Корея посіла 7 місце в світі з експорту товарів, що склало 2,9% від загальносвітового обсягу експортованої продукції [21].

Станом на 2019 рік ВВП країни склав 1,63 трлн дол. США. При цьому позитивне сальдо зовнішньоторговельного балансу Республіки Корея в 2019 р. склало 38,88 млрд дол. США, відповідно обсяг експорту в 2019 р. дорівнював 542,23 млрд дол. США та імпорту – 503,34 млрд дол. США [18; 20]. У ретроспективі дані показники становили лише 32,82 млн дол. США в 1960 р., але вже в 1970 р. – 835,18 млн дол. США, в 1980 р. – 17,50 млрд дол. США, а в 2000 р. обсяг експорту склав 172,26 млрд дол. США [19].

Динаміка обсягів експорту та імпорту товарів та послуг за період 2010-2020 рр., млрд дол. США представлена в табл. 2.1.

Таблиця 2.1

Динаміка обсягів експорту та імпорту товарів та послуг за період 2010-2020 рр., млрд дол. США

Показник	Рік											Зміна 2020/ 2010 рр.
	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
Експорт товарів та послуг	546,7	677,8	706,8	721,7	725,3	640,6	606,7	670,0	729,9	669,5	512,8	-33,9
Зміна,%	25,27	23,96	4,28	2,11	0,5	-11,68	-5,28	10,43	8,94	-8,27	-5,4	-30,67
Імпорт товарів та послуг	512,8	661,8	663,3	647,8	642,4	534,9	507,6	593,2	649,2	615,8	467,2	-45,6
Зміна,%	28,93	29,05	0,22	-2,33	-0,82	-16,73	-5,11	16,85	9,45	-5,16	-7,2	-36,13

Джерело: побудовано за даними [24]

У 2020 році обсяг торгівлі Південної Кореї з іншими країнами вперше впав нижче позначки в 1 трлн дол. США. Про це повідомляє Yonhap News з посиланням на дані представників Банку Кореї. За їх словами, досягти показника в розмірі 1 трлн дол. США і більше не вдалося через закриття кордонів, скорочення або перебої у виробництві і скорочення споживання у зв'язку з пандемією коронавірусу.

За даними Міністерства торгівлі, промисловості та енергетики, за підсумками 2020 року експорт товарів з Південної Кореї склав 512,85 млрд дол. США, що на 5,4% менше, ніж у 2019 році. Імпорт товарів в країну також скоротився на 7,2%, до 467,23 млрд дол. США. Очікується, що в 2021 році обсяг зовнішньої торгівлі Південної Кореї складе 1,058 трлн дол. США. Зокрема, експорт збільшиться на 8,5%, до 550 млрд дол. США, а імпорт – на 9,5%, до 508 млрд дол. США. у 2021 році, за оцінками фахівців, загальний показник складе 1,1 трлн дол США, експорт – 570 млрд дол. США, а імпорт – 530 млрд дол. США з іншого боку, за прогнозами корейської асоціації міжнародної торгівлі (KITA), в

поточному році експорт товарів з країни збільшиться на 6%, до 538,2 млрд дол. США, а на думку фахівців корейського агентства сприяння торгівлі та інвестицій (kotra) – на 6-7%, до 540 – 550 млрд дол. США [37].

Важливим елементом у зовнішньоекономічній діяльності є диверсифікація експортних позицій. Це формує більш стабільні джерела поповнення бюджету держави і мінімізує ризики. Дані ризики можуть включати в себе залежність від моноекспорту, здатного зробити негативний вплив на національну економіку, у разі, наприклад, різкого зниження цін на нафту. Так, за інформацією корейської Асоціації зовнішньої торгівлі, в 2017 р. 46 позицій південнокорейського експорту зайняли перше місце за часткою в своєму сегменті в розрізі світових показників [7].

За підсумками 2019 р. експорт Республіки Корея формувався в першу чергу за рахунок поставок продукції машинобудування, автомобіле-будування, нафтопереробної промисловості, металургії, продукції електронної та електротехнічних галузей (напівпровідники, комп'ютери та комплектуючі до них і т. п.), суднобудування.

Товарна структура експорту Республіки Корея, представлена в табл. 2.2. Країна є великим експортером промислових виробів з високою доданою вартістю: більше 50% експортних поставок припадає на електричні машини та обладнання (третє місце в світі за обсягом експорту даної товарної категорії), обладнання та механічні пристрої, транспортні засоби.

Таблиця 2.2

Товарна структура експорту Республіки Корея в 2019 р., основні товарні позиції, млрд доларів США

Найменування товарної позиції	Обсяг експорту, млрд дол. США	Частка в загальному обсязі експорту, %
Електричні машини та обладнання та їх частини	153,6	28,33
Ядерні реактори, котли, машини і механічні пристрої	70,9	13,08

Продовження таблиці 2.2

Автомобілі та автотранспорт	62,8	11,59
Мінеральне паливо, мінеральні масла і продукти їх перегонки	42,2	7,78
Пластмаси та вироби з них	32,6	6,01
Залізо і сталь	23,1	4,26
Інструменти та прилади оптичні, фотографічні, кінематографічні, вимірювальні, контрольні, прецизійні, медичні або хірургічні, їх частини та приладдя	20,9	3,87
Органічні хімікати	20,9	3,87
Кораблі, човни і плавучі конструкції	18,9	3,48

Джерело: складено автором за даними сайту https://unipass.customs.go.kr/ets/mdex_eng.do

Географічна структура експорту Південної Кореї стійка: з початку 2000-х років двома найбільшими ринками збуту є Китай і США. Основна товарна категорія експорту в Китай – електричні машини та обладнання (більше 40% поставок), в США – транспортні засоби (більше 25% поставок). До 2014 року Японія була третім за величиною вартісного обсягу експортним ринком Республіки Корея, однак після зниження поставок в 2015-2016 роках внаслідок ослаблення японської ієни третю позицію зайняв Гонконг, а в 2017-2018 роках – В'єтнам. Зростання поставок до В'єтнаму відбулося переважно за рахунок збільшення експорту електричних машин і обладнання і пов'язане з розвитком корейськими виробниками виробничих баз на території країни. Росія займає 17-е місце за величиною експортних поставок з Кореї (7,3 млрд дол. США в 2018 році), при цьому більше 40% поставок припало на транспортні засоби. До основних ввезених в Корею товарних груп відносяться мінеральні палива і нафтопродукти (27,5% в 2018 році), електричні машини та обладнання (15,8%), обладнання та механічні пристрої (11,2%) (рис. 2.2).

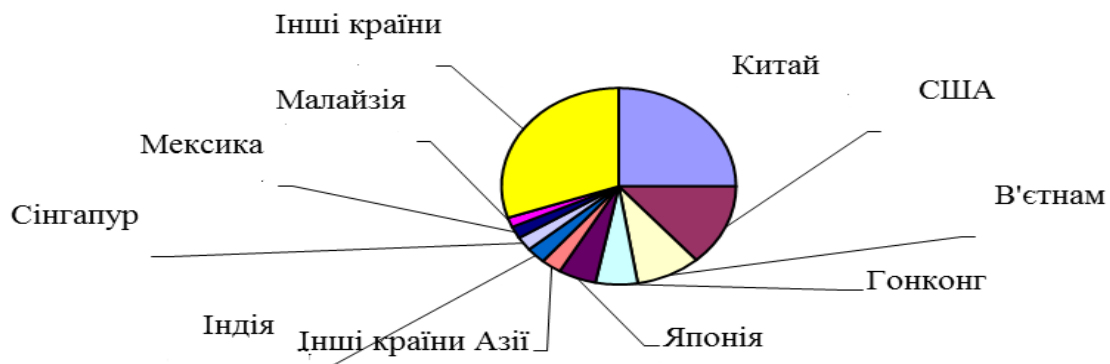

Рис. 2.2. Основні напрямки експорту товарів з Південної Кореї в 2019 році, %

Джерело: побудовано за даними сайту https://unipass.customs.go.kr/ets/mdex_eng.do

Основними напрямками експорту товарів з Південна Корея в 2019 році були: Китай з часткою 25% (136 млрд дол. США); США з часткою 13,5% (73 млрд дол. США); В'єтнам з часткою 8,88% (48 млрд дол. США); Гонконг з часткою 5,88% (31 млрд дол. США); Японія з часткою 5,24% (28 млрд дол. США); інші країни Азії з часткою 2,88% (15,6 млрд дол. США); Індія з часткою 2,78% (15 млрд дол. США); Сінгапур з часткою 2,35% (12,7 млрд дол. США); Мексика з часткою 2,01% (10,9 млрд дол. США); Малайзія з часткою 1,63% (8,84 млрд дол. США); інші країни – 30,2%.

Таблиця 2.3

Географічна структура експорту Південної Кореї у 2019 р., млн дол США

Країна	Обсяг експорту	Обсяг імпорту	Торговий баланс
Китай	136,2	107,2	28,9
США	73,3	61,8	11,4
В'єтнам	48,2	21,0	27,1
Гонконг	31,9	1,7	30,1
Японія	28,4	47,5	-19,1
Тайвань	15,7	15,7	-51,3

Продовження таблиці 2.3

Індій	15,1	5,5	9,5
Сінгапур	12,7	6,6	6,1
Мексика	10,9	6,1	4,7
Малайзія	8,8	9,2	-0,4
Німеччина	8,6	19,9	-11,2

Джерело: складено автором за даними сайту <https://umpass.customs.go.kr/ets>

Товарна і географічна диверсифікація експортних позицій дозволяють Республіці Корея стабільно нарощувати загальні експортні обсяги і зберігати високі показники профіциту зовнішньої торгівлі.

Сукупний імпорт в Південній Кореї у 2019 році склав 503 млрд дол. США. Скорочення поставок товарів в Південній Кореї у вартісному вираженні склало 5,96% в порівнянні 2018 роком: імпорт товарів зменшився на 31 млрд доларів (в 2018 завезено товарів на суму 535 млрд доларів).

Найбільшими постачальниками мінерального палива і нафтопродуктів на ринок Кореї є Саудівська Аравія (17,0% в 2018 році), Катар (10,9%) і Росія (9,7%). Провідними постачальниками імпортованих товарів на ринок Кореї є Китай, США і Японія. Китай постачає переважно електричні машини та обладнання (більше 30% імпорту з КНР), Японія – обладнання та механічні пристрої (більше 20% імпорту з Японії).

Структура імпорту з США значно змінилася: в 2018 році поставки мінерального палива і нафтопродуктів зросли в 2 рази і склали 18,9% всього імпорту з США, в цілому з 2000-х років імпорт даної групи товарів збільшився більш ніж в 30 разів. У 2018 році Росія стала 8-м за величиною вартісного обсягу імпортером товарів на ринок Кореї (17,5 млрд. дол. США), при цьому більше 80% поставок припало на мінеральні палива і нафтопродукти.

Найбільшими торговими партнерами з імпорту товарів в Південна Корея в 2019 році були: Китай з часткою 21% (107 млрд дол. США); США з часткою 12,3% (62 млрд дол. США); Японія з часткою 9,45% (47 млрд дол. США);

Саудівська Аравія з часткою 4,33% (21 млрд дол. США); В'єтнам з часткою 4,18% (21 млрд дол. США); Австралія з часткою 4,09% (20 млрд дол. США); Німеччина з часткою 3,96% (19,9 млрд дол. США); інші країни Азії з часткою 3,12% (15,7 млрд дол. США); Росія з часткою 2,89% (14,5 млрд дол. США); Катар з часткою 2,59% (13 млрд дол. США); інші країни – 32,09% (рис. 2.3).

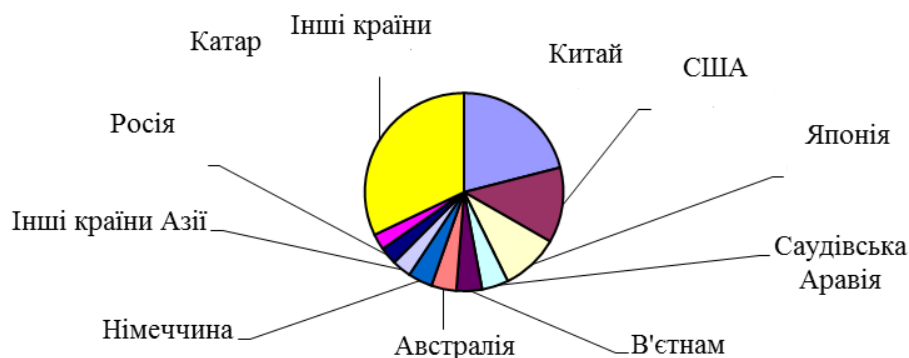

Рис. 2.3. Основні напрямки імпорту товарів з Південної Кореї у 2019 р.

Джерело: побудовано за даними сайту https://unipass.customs.go.kr/ets/mdex_eng.do

Структура імпорту у Південну Корею в 2019 році була представлена наступними основними товарними групами:

- 25% (127 млрд дол. США): паливо мінеральне, нафта і продукти їх перегонки; бітумінозні речовини; воск мінеральний;
- 17,6% (89 млрд дол. США): електричні машини та обладнання, їх частини; звукозаписна і звуковідтворювальна апаратура, апаратура для запису і відтворення телевізійного зображення і звуку, їх частини і приналежності;
- 9,37% (47 млрд дол. США): реактори ядерні, котли, обладнання та механічні пристрої; їх частини;
- 4,68% (23 млрд дол. США): інструменти та апарати оптичні, фотографічні, кінематографічні, вимірювальні, контрольні, прецизійні, медичні або хірургічні; їх частини та приладдя;
- 3,31% (16,6 млрд дол. США): засоби наземного транспорту, крім залізничного або трамвайного рухомого складу, та їх частини;
- 3,11% (15,6 млрд дол. США): чорні метали;

- 2,99% (15 млрд дол. США): руди, шлак і зола;
- 2,52% (12,6 млрд дол. США): органічні хімічні сполуки;
- 2,29% (11,5 млрд дол. США): пластмаси та вироби з них;
- 1,62% (8,16 млрд дол. США): інші хімічні продукти.

ТОП – 10 імпортованих в Південну Корею товарів в 2019 році:

- 13,9% (70 млрд дол. США): нафта сира і нафтопродукти сирі, отримані з бітумінозних мінералів;
- 7,11% (35 млрд дол. США): схеми електронні інтегральні;
- 4,8% (24 млрд дол. США): гази нафтові і вуглеводні газоподібні інші;
- 3,41% (17,2 млрд дол. США): нафта і нафтопродукти, отримані з бітумінозних порід, крім сирих; продукти, в іншому місці не поійменовані або не включені, що містять 70 мас.% або більше нафти або нафтопродуктів, отриманих з бітумінозних порід, причому ці нафтопродукти є основними складовими препаратів;
- 2,8% (14 млрд дол. США): вугілля кам'яне; брикети, окатиші та аналогічні види твердого палива, отримані з кам'яного вугілля;
- 2,2% (11,1 млрд дол. США): автомобілі легкові та інші моторні транспортні засоби, призначені головним чином для перевезення людей, включаючи вантажопасажирські автомобілі-фургони і гоночні автомобілі;
- 1,54% (7,78 млрд дол. США): обчислювальні машини та їх блоки; магнітні або оптичні зчитувальні пристрої, машини для перенесення даних на носії інформації в кодованій формі і машини для обробки подібної інформації, в іншому місці не поійменовані або не включені;
- 1,54% (7,77 млрд дол. США): апаратура передавальна для радіомовлення або телебачення, що включає або не включає до свого складу приймальню, звукозаписну або звуковідтворювальну апаратуру; телевізійні камери, цифрові камери і записуючі відеокамери;
- 1,38% (6,95 млрд дол. США): руди і Концентрати залізні, включаючи обпалений пірит;

– 1,27% (6,39 млрд дол. США): машини і механічні пристрої, що мають індивідуальні функції.

Отже, Південна Корея є одним з безумовних лідерів з економічного розвитку в світі. Такий успіх був забезпечений в першу чергу експортною спрямованістю країни і відповідними цьому напрямку розвитку виваженими політико-економічними рішеннями уряду.

2.2. Масштаби та основні напрямки прямого закордонного інвестування Південної Кореї

Починаючи з 1998 р. Південна Корея проводить агресивну політику щодо залучення іноземних інвестицій, одна з цілей якої полягає в "перехопленні" інвестицій, що йдуть в Китай та інші країни Південно-Східної Азії, що динамічно розвиваються. Результатом проведених заходів стало істотне зростання іноземних інвестицій, а в 2001-2007 рр. в країну їх надходило щорічно в середньому близько 10 млрд дол. США [58].

Вони прямували переважно в електроніку (виробництво рідкокристалічних екранів і телевізорів) і хімічну промисловість. Інвестиції в промисловість склали 38% від загального обсягу іноземних інвестицій, 60% було направлено в сектор послуг (в основному на розвиток охорони здоров'я, оснащення каналізації та водопостачання, а також вивезення сміття).

Після азіатської фінансової кризи Корея прийняла нову політику стимулювання прямих іноземних інвестицій, яка передбачала надання інвесторам широкого набору стимулів. Вони включали звільнення від податків та їх зниження, фінансову підтримку на цілі найму працівників та їх навчання, грошові гранти на НДДКР-проекти, звільнення підприємств на певний період від орендної плати за землю або ж її зниження.

Основні податкові привілеї надавалися проектам в області високих технологій, НДДКР, які мають статус підтримують розвиток галузі, або ж підприємствам, розташованим в зонах іноземних інвестицій. Дані привілеї

включали податкові канікули з податку на прибуток, що надаються строком на 5 років з моменту отримання прибутку, і подальше скорочення на 50% даного податку строком на 2 роки. Для такого роду проектів також виділялася фінансова підтримка на цілі найму працівників та їх навчання тощо [36].

Розуміючи, що надання іноземним компаніям допомоги і після їх приходу в країну може служити засобом підвищення привабливості Кореї для іноземних інвестицій, уряд створив офіс інвестиційного омбудсмена на додаток до Агентства із залучення інвестицій (КОТЯЛ). Офіс інвестиційного омбудсмена допомагає іноземним компаніям долати бюрократичні перепони і домагатися вирішення питань, викладених у скарзі. Як правило, скарги стосуються оподаткування і тарифів, регулювання на ринку праці, митних процедур і торгівлі і т. п.

Корейські вільні економічні зони створювалися з метою покращення інвестиційного клімату та полегшення умов ведення бізнесу. Перша вільна економічна зона була відкрита у 2003 році в Інчхоні. Зараз в Кореї функціонує 8 вільних економічних зон: Інчхон, Пусан-Джінхе, затока Кван'ян, Тегу-Кьонсан, Семангим-Гунсан, Жовте море, Східне узбережжя та Чхунчхон [16]. В Південній Кореї всі вільні економічні зони підрозділені на наступні типи: зони іноземних інвестицій; зони вільної торгівлі; вільні економічні зони; зони вільних інвестицій [34].

Зареєстрованим у вільних зонах іноземцям дозволено 100 %-ве володіння підприємствами, а інвесторам гарантований вивіз прибутку і капіталу за межі Південної Кореї. Всі підприємства зони іноземних інвестицій, зайняті у сфері високих технологій або в бізнесі, пов'язаному з сервісним обслуговуванням промислових підприємств, звільнені від усіх податків на п'ять років з можливістю подальшого звільнення від 50% податків ще на два роки. Підприємства зон вільної торгівлі, вільних економічних зон і зони вільних

інвестицій звільнені від усіх податків на три роки з можливістю подальшого звільнення від 50% податків ще на два роки.

Мінімально необхідні капітальні вкладення іноземних інвесторів у вільних зонах повинні перевищувати 5 млн доларів. Решта підприємств, незареєстрованих у вільних зонах, підлягають оподаткуванню за ставкою рівною 13 % на прибуток до 100 тис доларів, а з прибутку від 100 тис дол. США і вище стягується податок у сумі 13 тис дол. США + 25% на прибуток, що перевищує 100 тис дол. США [51].

Всупереч поширеній думці, країни Південно-Східної Азії (Японія, Південна Корея, Китай) зробили акцент на внутрішніх, а не на іноземних інвестиціях. Прямі іноземні інвестиції там становили мізерну частину. Так, за даними Світового банку, в Японії та Південній Кореї, при високому довгостроковому економічному зростанні, щорічні прямі іноземні інвестиції до 1997 р. не перевищували 0,5 % від ВВП. При цьому загальні інвестиції перевищували прямі іноземні інвестиції в Південній Кореї – в 40 разів (20–30 % ВВП), в Японії в 350 разів (30–35 % ВВП), а в Китаї – в 10–30 разів (30–45 % ВВП) [2].

Прямі іноземні інвестиції – це чисті притоки інвестицій для придбання стійкої частки в управлінні (10% або більше голосуючих акцій) підприємством. Це сума власного капіталу, реінвестованого доходу, іншого довгострокового капіталу і короткострокового капіталу, що показано в платіжному балансі. Ці дані показують чистий приплив прямих іноземних інвестицій в розглянуту економіку з іноземних джерел за вирахуванням чистого припливу прямих іноземних інвестицій з даної економіки в інші країни. Динаміка показників прямих іноземних інвестицій, чистих притоків та відтоків за 2010-2019 рр. наведено в табл. 2.4.

Таблиця 2.4

Динаміка показників прямих іноземних інвестицій, чистих притоків та відтоків за 2010-2019 рр., млн дол. США

Показник	2010 р.	2011 р.	2012 р.	2013 р.	2014 р.	2015 р.	2016 р.	2017 р.	2018 р.	2019 р.
Прямі іноземні інвестиції	18724,2	19874,7	21102,8	15551,2	18724,9	19583,0	17785,2	16156,5	26037,8	24965,3
Зміна,%	123,48	6,14	6,18	-26,31	20,41	4,58	-9,18	-9,16	61,16	-4,12
Чистий приток (%від ВВП)	0,8	0,8	0,7	0,9	0,6	0,3	0,8	1,1	0,7	0,6
Зміна,%	-13,14	-6,06	-4,75	25,38	-32,92	-55,18	188,18	36,71	-35,81	-9,14
Чистий відтік (%від ВВП)	2,5	2,4	2,4	2,1	1,9	1,6	2	2,1	2,2	2,2
Зміна,%	33,82	-4,10	1,17	-13,69	-8,69	-14,33	23,30	5,30	5,88	-2,61

Джерело: складено автором за даними [25]

Прямі інвестиції у 2019 р. у порівнянні з 2010 р. збільшилися на 6241,1 млн дол США. Згідно зі звітом ЮНКТАД про світові інвестиції за 2020 рік, приплив прямих іноземних інвестицій знизився в 2019 році на 4,12%, досягнувши 24965,3 мільйонів доларів США, через торговельну напруженість з Японією і припинення податкових пільг для іноземних інвесторів в 2018 році.

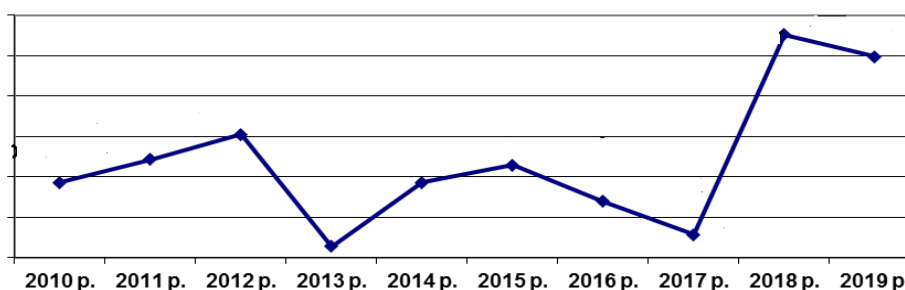

Рис. 2.4. Динаміка прямих іноземних інвестицій за 2010-2019 рр., млн дол. США

Джерело: побудовано за даними [25]

Чистий приплив прямих іноземних інвестицій у відсотках до ВВП в 2019 р. у порівнянні з 2018 р. склав 0,6%. Чистий відтік прямих іноземних інвестицій у відсотках до ВВП в 2019 р. у порівнянні з 2018 р. склав 2,2%.

У 2019 р. інвестиційні потоки від великих інвесторів, таких як Китай, ЄС і Японія, зменшилися. У 2019 році країни-члени ЄС віддавали пріоритет інвестиціям у своєму регіоні через Brexit, інвестиції США і Китаю сповільнилися на тлі загострення торгових непорозумінь, в той час як падіння Японії відбулося через погіршення дипломатичних відносин. З іншого боку, інвестиції з США збільшилися після виключно низького рівня в 2018 році, але залишилися значно нижче середньорічного рівня в 2013-2017 роках. Інвестиції були в основному орієнтовані на фінанси та страхування, торгівлю, виробництво, нерухомість, інформацію та зв'язок, гірничодобувну промисловість та розробку кар'єрів та транспорт [25].

Роль Південної Кореї як країни-одержувача іноземних інвестицій у світовій системі прямих іноземних інвестицій показана в табл. 2.5.

Таблиця 2.5

Структура ПІІ, одержуваних Південною Кореєю, за секторами, 2017-2019 рр. (частка в загальному обсязі, %)

Показник	2017 р.	2018 р.	2019 р.
Товари	60,6	41,3	39,9
Сільське і лісове господарство, рибальство	0,2	0,1	0,1
Виробництво	40,8	40,5	39,2
Електрика, газ і вода	0,5	0,5	0,5
Будівництво	0,1	0,2	0,1
Послуги:	39,4	58,7	61,1
Торгівля	8,1	9,4	9,6
Готельний і ресторанний бізнес	8,2	8,3	7,8
Логістика та комунікації	2,1	5,8	6,5
Фінанси	35,2	28,4	29,2
Послуги, пов'язані з нерухомістю	8,6	5,5	7,5
Інші послуги	0,6	1,3	0,5

Джерело: складено автором за даними [25; 62]

Основні сектори, куди іноземні інвестори вкладали кошти, – виробництво і послуги, головним чином, фінансові. При цьому, як видно з таблиці, загальний обсяг накопичених ПІІ впав в 2019 р. Це пов'язують з виведенням інвестицій з країни на тлі збереження невизначеності у світовій економіці, в т. ч. в Єврозоні.

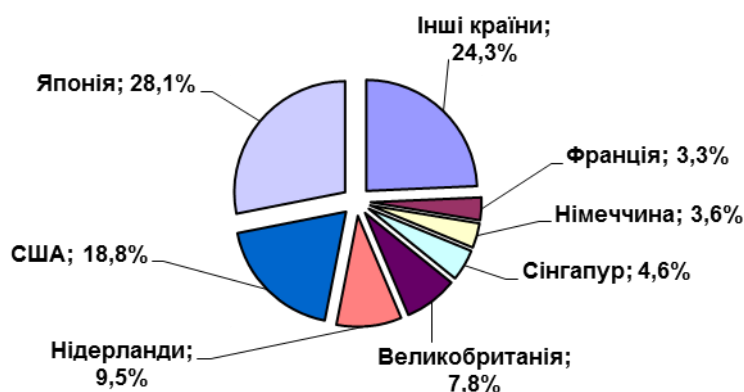

Рис. 2.5. Найбільші країни інвестори у Південну Корею у 2019 р., %

Джерело: складено автором за даними [62]

Таким чином, найбільшими інвесторами в економіку Республіки Корея є Японія (28,1% всіх накопичених до 2019 р. інвестицій), США (18,8%), країни Євросоюзу (36,7%), серед яких виділяються Нідерланди (9,5%) (рис. 2.5).

Таблиця 2.6

Структура ПІІ, одержуваних Республікою Корея, по країнах-інвесторам, 2017-2019 рр. (частка в загальному обсязі, %)

Країна	2017 р.	2018 р.	2019 р.
Австрія	0,7	0,6	0,5
Франція	3,9	4,1	3,3
Німеччина	4,3	3,6	3,6
Угорщина	2,3	2,1	2,3
Ірландія	0,8	1,0	1,0
Люксембург	0,5	0,8	0,2
Мальта	2,1	2,7	2,8

Продовження таблиці 2.6

Нідерланди	11,8	9,6	9,5
Швеція	1,2	1,2	1,0
Великобританія	9,7	7,9	7,8
Норвегія	0,6	0,7	0,8
Швейцарія	1,6	2,0	2,3
Канада	0,6	0,8	0,8
США	19,1	18,1	18,8
Австралія	1,1	0,8	0,6
Японія	26,8	27,8	28,1
Нова Зеландія	0,0	1,9	1,7
КНР	1,4	1,3	1,6
Гонконг	2,1	2,5	2,6
Малайзія	1,4	1,3	1,1
Сінгапур	3,6	3,7	4,6
Саудівська Аравія	0,0	1,1	0,4
Британські Віргінські острови	0,0	0,7	0,7
Кайманові острови	0,8	0,6	0,7
Інші країни	3,7	2,9	3,2

Джерело: складено автором за даними [62]

Що стосується видів прямих іноземних інвестицій в південнокорейську економіку, то після її повного відкриття для іноземних інвестицій в 1998 р.в структурі іноземних вкладень обсяг інвестицій з нульового циклу, тобто вкладення в створення виробництв "з нуля", завжди перевищував обсяг злиттів і поглинань іноземними компаніями корейських. Можна помітити, що різке падіння обсягів іноземних інвестицій в період з 2000 по 2003 рр. відбулося за рахунок зниження вкладень іноземцями в створення в Республіці Корея нових виробничих потужностей. При цьому здійснювалась з 2003 р. Президентом Но

Мухеном політика з підвищення інвестиційної привабливості країни, що отримала назву П'ятирічний план щодо поліпшення умов управління і середовища проживання іноземців в Південній Кореї, виявилася дієвою для підвищення капіталовкладень іноземних компаній і в покупку Південнокорейських підприємств, і в будівництво нових виробництв.

Основну ставку південнокорейські компанії роблять на інновації, оскільки вони стикаються з усе жорсткішою конкуренцією на світових ринках. Країна інвестує в наукові дослідження і розробки (R&D) значно більшу частку свого ВВП порівняно з іншими розвиненими країнами. Згідно з нещодавно опублікованими даними Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР), Південна Корея в 2014 р. витратила 4,29% свого ВВП на R&D, за нею слідує Ізраїль (4,11%) та Японія (3,58%).

Південна Корея інвестує у такі галузі економіки, як освоєння космосу, авіаційна промисловість, прискорення елементарних частинок, суднобудування, зелена економіка (а саме відновлювальна енергія), обробна промисловість і машинобудування, приладобудування, мікроелектроніка (напівпровідники, світлодіоди), ІТ-технології [13, с. 52].

В цілому Республіка Корея в силу ряду причин характеризується низьким для своїх розмірів економіки обсягом залучених інвестицій. Частка накопичених ПІІ у ВВП країни становила в 2019 р. лише 13%, що було третім результатом з кінця серед країн ОЕСР [22].

Середньосвітовий показник частки накопичених ПІІ у ВВП за 2017-2019 рр. склав 31,3%, середній для країн, що розвиваються – 32,2%, для розвинених – 29,8% [40].

Аналіз основних причин інвестування до Південної Кореї, дозволяє розділити країни на групи:

1. Група країн Азії, що розвиваються: Китай, Індонезія і Таїланд. Досить високі темпи зростання ВВП, а також дешева робоча сила. Саме в ці країни вигідно виносити виробництво.

2. Розвинені країни: Великобританія, Німеччина, США і Японія. Наявність з Кореєю преференційних договорів про вільну торгівлю (договір з Японією поки на стадії обговорення), високий рівень фахівців, великі обсяги ВВП і внутрішніх ринків. Важливі з точки зору пошуку стратегічно важливих активів.

3. Розвинені географічно віддалені країни: Австралія і Нова Зеландія. Вони віддалені не тільки від Кореї, але і від інших світових ринків. У зв'язку з цим вигідніше винести виробництво в ці країни, ніж торгувати. Низький рівень корупції та прозорість процедур у поєднанні зі стабільністю економік створюють сприятливе середовище для інвесторів.

4. Україна і Росія цікава з точки зору ресурсів і досить великого ринку, має вигідне географічне положення і може бути сполучною ланкою в торгівлі Європи та Азії (наприклад, такі проекти, як з'єднання Транссибірської і Транскорейської магістралей, Північний морський шлях). Крім того, Україна і Росія може представляти інтерес з точки зору висококваліфікованих і відносно дешевих фахівців і вчених [9, с. 249].

Таким чином, на інвестиційні переваги Південної Кореї для кожної з перерахованих груп країн впливають різні фактори, які можуть бути організовані за групами: торгові, виробничі, соціально-економічні.

Залучення ПІІ на законодавчому рівні визначено урядом країни як фактор побудови сильної національної економіки. Для іноземних інвесторів передбачені численні заохочення у вигляді податкових пільг, фінансової підтримки, пільгових умов оренди земельних ділянок, створення спеціальних економічних зон зі сприятливими умовами для іноземних компаній, створення спеціальних відомств, що працюють в інтересах іноземних інвесторів і т. п.

Для більшої частини іноземних інвесторів основним мотивом здійснення інвестицій є прагнення завоювати частку на внутрішньому ринку країни. Ключові інвестори в економіку Південної Кореї – Японія, США і країни ЄС. Основні сектори, куди іноземні інвестори вкладають кошти, – виробництво і послуги, головним чином, фінансові.

2.3. Оцінка інвестиційного клімату Південної Кореї та ступені його привабливості для українських інвесторів

Південна Корея, країна, яка не має природних ресурсів, вдалого географічного розташування, маючи "нестабільного" сусіда, такого Північну Корею, з ядерною зброєю та, залишаючись з нею у стані військового конфлікту (трохи менше 70 років), спромоглася за останні 40 років перетворитися з відсталої, розбитої війною аграрної країни у надпотужну високотехнологічну, експортно-орієнтовану країну з високим рівнем ВВП на душу населення і стати 12-ю економікою світу [23, с. 32].

За 1980-2020 роки економіка Республіки Корея збільшилася майже в 20 разів. Грамотно проведені реформи, висока трудова етика і сприятлива кон'юнктура світової економіки дозволили Кореї пройти шлях від аграрної країни до одного з провідних промислових гравців на світовому ринку. Розвиток у XX столітті "чеболей" – великих керованих кланами промислово-фінансових конгломератів – забезпечив збільшення обсягів експорту, і як наслідок, високі темпи економічного зростання Республіки Корея. Однак ієрархічна структура великого бізнесу надавала стримуючий вплив на розвиток внутрішньої конкуренції [1, с. 9].

Республіка Корея стала першою країною Азіатсько-Тихоокеанського регіону, яка уклала угоду про зону вільної торгівлі з ЄС. Країна є одним з десяти стратегічних партнерів ЄС, при цьому Союз – третій за величиною експортний ринок для Кореї [43]. Всього в даний час Республіка Корея є учасником 15 угод про вільну торгівлю та економічне співробітництво (у тому числі з США, Китаєм, Індією), на стадії переговорів знаходяться 10 угод.

Республіка Корея є прикладом країни, яка за останні півстоліття у своєму розвитку пройшла шлях від однієї з найбідніших економік світу, спустошеної руйнівною війною 1950–1953 рр. (ВВП на душу населення в Південній Кореї в 1960 р., згідно з оцінками Світового банку, становив приблизно 1100 дол. США [60]), до однієї з найбільш сильних в економічному плані держав світу.

Республіка Корея також бере активну участь у регіональній інтеграції: країна входить до складу АТЕС і є одним з діалогових партнерів АСЕАН. З метою розширення економічного співробітництва в 1999 році був сформований механізм поглибленої взаємодії АСЕАН з Китаєм, Японією і Республікою Корея у форматі "АСЕАН плюс 3". Південна Корея є учасником Азіатського банку розвитку та Азіатського банку інфраструктурних інвестицій. Інвестиційна політика уряду Південної Кореї протягом довгого часу спрямована на залучення іноземних інвестицій в країну, які були і продовжують залишатися одним з ключових драйверів зростання економіки [47].

У 1960-1990 роки більше половини інвестицій країни були зарубіжними. До числа найбільших інвесторів в економіку Республіки Корея в даний час відносяться США, ЄС, Китай і Японія. До 2013 року включно у країні було позитивне сальдо міжнародної інвестиційної позиції (тобто вхідні потоки інвестицій перевищували вихідні), а останні п'ять років за рахунок значного зростання вихідних потоків прямих іноземних інвестицій сальдо стало негативним. ПІІ відіграють важливу роль в економіці країни (протягом останнього десятиліття вхідні запаси ПІІ складають близько 12% ВВП). Переважна частка вхідних ПІІ припадає на нові високотехнологічні компанії. Керівництво країни приділяє велике значення стимулюванню інвестиційної активності і використовує такі механізми, як звільнення від митних зборів, спеціальних податків на імпортовані товари протягом перших трьох років ведення бізнесу на території країни і ПДВ; надання знижок на оренду приміщень.

Привабливість Південної Кореї з точки зору прямих іноземних інвестицій є результатом швидкого економічного розвитку країни та її спеціалізації на нових інформаційних і комунікаційних технологіях. Однак відсутність загальної прозорості в нормативних актах як і раніше викликає серйозну стурбованість іноземних інвесторів [10].

У 2017 р. за показниками обсягів товарного експорту Південнокорейська економіка займала 6-е місце в світі з часткою 3,2% (після КНР, США, Німеччини, Японії, Нідерландів), за показниками імпорту – 9-е місце з часткою 2,6% (після США, КНР, Німеччини, Японії, Великобританії, Франції, Гонконгу, Нідерландів) [62]. Світовий банк вважає, що Республіка Корея є країною з високорозвиненим діловим середовищем, про що свідчить її 5-е місце в рейтингу Doing Business 2020 [61].

Базовим актом, що регулює інвестиційну сферу в Республіці Корея, є прийнятий в 1998 р. Закон Про стимулювання іноземних інвестицій. Метою закону проголошується "з метою розвитку сильної національної економіки залучати іноземні інвестиції, спрощувати процес їх здійснення і підтримувати іноземних інвесторів". Закон встановлює [11]:

1) рівні з громадянами і компаніями Республіки Корея права ведення бізнесу Для іноземних інвесторів і компаній за участю іноземного капіталу, включаючи звільнення від сплати податків або зниження податкових тарифів, якщо інше не обумовлено окремими законодавчими актами;

2) відсутність будь-яких обмежень для діяльності іноземних інвесторів за винятком випадків, коли це загрожує державній безпеці і громадському порядку, негативно впливає на здоров'я громадян країни і навколишнє середовище, а також суперечить нормам моралі і звичаям країни. При цьому окремі сектори економіки, де діяльність іноземних інвесторів може бути обмежена, а також деталі цих обмежень визначаються окремим указом Президента;

3) щорічну підготовку Міністерством промисловості, торгівлі та енергетики Республіки Корея плану зі стимулювання іноземних інвестицій, який включає в себе формулювання основних напрямків розвитку інвестиційної політики, аналіз поточного стану сфери іноземних інвестицій, заходи щодо залучення іноземних інвесторів, план роботи по залученню іноземних інвестицій для спеціалізованих відомств;

4) Порядок здійснення іноземних інвестицій: іноземний інвестор повинен подати до Міністерства торгівлі, промисловості та енергетики повідомлення про намір здійснити інвестиції. У свою чергу, Міністерство має без зволікань видати іноземному інвестору сертифікат про подачу повідомлення. Якщо іноземний інвестор має намір здійснити інвестиції в південнокорейські компанії, що виробляють продукцію, що має оборонне значення, які визначені окремим указом Президента, він повинен отримати відповідний дозвіл Міністерства промисловості, торгівлі та енергетики (до цієї категорії віднесено 90 компаній, у тому числі найбільші промислові конгломерати, основна продукція яких не відноситься до військової галузі) [46];

5) звільнення іноземних інвесторів від корпоративного податку, прибуткового податку, податку на купівлю, податку на реєстрацію, податку на майно, земельного податку або виплата їх за зниженою ставкою відповідно до Закону про особливі випадки обмеження оподаткування;

6) можливість передачі в користування, здачі в оренду або продажу іноземним інвесторам землі, виробничих потужностей або іншої власності, що належить державі, з метою поліпшення інвестиційного клімату;

7) можливість надання інвестору центральними або місцевими органами державної влади матеріальної підтримки у вигляді грошових коштів з урахуванням таких характеристик інвестиційного проекту, як трансфер технологій, створення нових робочих місць, ефект, що чиниться на економіку країни, та ін.

8) створення в рамках корейського агентства зі сприяння торгівлі та інвестицій Центру підтримки іноземних інвестицій. У завдання Центру входить комплексна підтримка іноземних інвесторів і компаній за участю іноземного капіталу, сприяння поліпшенню інвестиційного клімату шляхом проведення відповідних консультацій, досліджень і звернень із запитами до відповідних органів державної влади;

9) призначення Президентом за рекомендацією Міністерства торгівлі, промисловості та енергетики омбудсмена з іноземних інвестицій, в завдання якого входить вирішення складнощів, з якими стикаються іноземні інвестори в Республіці Корея;

10) Можливість створення мерами міст і губернаторами провінцій зон іноземних інвестицій, в яких діють особливі податкові, митні та інші пільги для іноземних інвесторів, які є резидентами даних зон.

Державна компанія "KOTRA" відіграє велику роль в "брендингу" Південної Кореї у глобальному інвестиційному середовищі, а також у залученні та підтримці глобальних інвестицій в економіку країни. Причому інвестиційна підтримка компанії "KOTRA" слугує двостороннім містком, який лібералізує Південну Корею та глобальних інвесторів, надає комплексний пакет послуг для залучення іноземних інвестицій та допомагає корейським компаніям інвестувати в глобальному масштабі.

Компанія "KOTRA", маючи в своєму арсеналі корейську національну інтернет платформу "Invest Korea" (далі "ІК") для залучення інвестицій, щорічно проводить низку заходів для зустрічей корейських та закордонних інвесторів – "Invest Korea Week" (далі "ІКВ"), має свій бізнес-інкубатор для зарубіжних інвесторів – "Invest Korea Plaza" (далі "ІКР").

За підтримки Уряду Південної Кореї з 2017 р. була запущена програма відбору та управління інвестиційних проектів – "Invest Korea Market Place" program (далі "ІКМР"). Завдяки програмі "ІКМР" за останні 2 роки головним сеульським офісом компанії "KOTRA" було відібрано та підтверджено до реалізації 288 інвестиційних проектів по усьому світу. Для підтримки інвестиційного проекту після розроблення технічного обґрунтування або дорожньої карти щодо його реалізації є сервіс "після інвестування" – "Foreign Investment Ombudsman" [45; 49; 50; 52].

Державна корейська компанія "KOTRA" відіграє важливу роль у залученні і підтримці ПІІ та реалізує спільні інвестиційні проекти для створення

глобальної "бізнес-екосистеми" шляхом міждержавного іноземного інвестування (мається на увазі реалізація спільних проектів з державними структурами в різних країнах світу). Основним індикатором успішної реалізації інвестиційних проектів разом із місцевими корейськими компаніями є глобальний рейтинг умов легкості ведення бізнесу, який щорічно проводиться Групою Світового Банку – "Doing business" [23, с. 32].

Отже, можна говорити про те, що влада Південної Кореї вважає залучення іноземних інвестицій важливим фактором економічного зростання країни і вживають заходів для поліпшення інвестиційного клімату шляхом забезпечення рівних умов для конкуренції іноземних фірм з місцевими компаніями, прийняття особливих заходів матеріальної підтримки іноземних інвесторів, а також створення спеціальних органів, що мають завдання підтримувати тих, хто вкладає кошти в економіку Республіки Корея.

Зони іноземних інвестицій, створення яких дозволяється Законом Про стимулювання іноземних інвестицій, діляться на два типи: комплексні та індивідуальні. Комплексна зона іноземних інвестицій являє собою сектор індустріального комплексу, який здається в оренду або продається компаніям, в яких участь іноземного капіталу становить 30% і більше. Індивідуальні зони вільних інвестицій створюються під кожну окрему компанію, що задовольняє наступним критеріям: від 30 млн дол. США іноземних капіталовкладень для виробничої компанії, від 20 млн – для туристичної та від 10 млн – для логістичної. На даний момент існує 17 комплексних і 36 індивідуальних зон вільних інвестицій [28].

Крім зон вільних інвестицій урядом країни створюються зони вільної торгівки і вільні економічні зони, які також являють собою кластери, в яких створені вигідні умови для діяльності іноземних інвесторів [50].

Таким чином, залучення ПІІ на законодавчому рівні визначено урядом країни як фактор побудови сильної національної економіки. Для іноземних інвесторів передбачені численні заохочення у вигляді податкових пільг,

фінансової підтримки, пільгових умов оренди земельних ділянок, створення спеціальних економічних зон зі сприятливими умовами для іноземних компаній, створення спеціальних відомств, що працюють в інтересах іноземних інвесторів, і т. п. Разом з тим існує ряд факторів, що обмежують прямі іноземні інвестиції в економіку країни: в економіці країни керованих сімейними кланами великих конгломератів чеболь, недоліки системи корпоративного управління місцевих компаній, неадаптованість до вирішення спорів за участю іноземців місцевої судової системи. У країновій структурі зовнішньої торгівлі Південної Кореї провідне місце займає Китай як найбільший економічний партнер країни. Також великими торговими партнерами країни в 2019 р. були США, В'єтнам, Японія та Гонконг. Для більшої частини іноземних інвесторів основним мотивом здійснення інвестицій є прагнення завоювати частку на внутрішньому ринку країни. Ключові інвестори в економіку Південної Кореї – Японія, США і країни ЄС. Основні сектори, куди іноземні інвестори вкладають кошти, – виробництво і послуги, головним чином, фінансові. В цілому Республіка Корея характеризується дуже низькою часткою накопичених ПІІ у ВВП країни. Незважаючи на всі соціально-економічні та політичні складнощі, в Південній Кореї зберігається комфортне ділове середовище, яке приваблює сотні підприємців та інвесторів з усього світу. Почасти цей факт підтверджує відомий рейтинг агентства Doing Business, в якому станом на 2020 рік з 190 країн світу за доступністю відкриття бізнесу Південна Корея займає 5-е місце.

РОЗДІЛ 3

РОЗРОБКА МІЖНАРОДНОГО ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПРОЕКТУ ЩОДО СТВОРЕННЯ ПІДПРИЄМСТВА ПО ВИРОБНИЦТВУ КОСМЕТИКИ У ПІВДЕННІЙ КОРЕЇ

3.1. Маркетинговий аналіз ринку косметики Південної Кореї

Бізнес на корейській косметиці – безумовний тренд. Яскрава, натуральна, недорога і дуже модна косметика заволоділа світом. В даний час корейська косметика широко поширена в багатьох розвинених країнах і обсяг продажів зростає з кожним роком. Якщо подивитися на структуру південнокорейського ринку, то можна відзначити відмінні риси від європейського, в тому числі і в позиціонуванні брендів. По-перше, корейська косметика має високу ефективність і натуральністю, так як вона спрямована на оздоровлення шкіри, а не на приховування недосконалостей. По-друге, корейська косметика є більш бюджетною на відміну від її європейського аналога, але при цьому не менш якісною. По-третє, оригінальність і екзотичність використовуваних компонентів робить дану продукцію унікальною. Можна так само відзначити, що Корейські косметичні компанії приділяють особливу увагу не тільки складам, але і зовнішньому вигляду і оформлення продукту, що приваблює споживача. Широко поширена реклама за участю різних відомих людей, зірок телебачення та естради.

У наші дні на косметичному ринку представлений великий вибір корейської продукції, але українському споживачеві досить складно орієнтуватися в цьому різноманітті, тому найбільш ймовірно, що йому буде потрібно консультація з експертом-продавцем. При покупці косметики тільки 6% покупців завжди використовують допомогу продавців. Але вибираючи Корейську марку, покупець в 90% випадків скористається допомогою продавця-консультанта, так як український споживач недостатньо добре знайомий з даною продукцією, але, найчастіше, впевнений в її якості. Більшість фахівців, що працюють з корейською продукцією, самі "захоплюються Кореєю" і

користуються даними косметичними засобами, отже, мають досить великими знаннями в цій області і можуть допомогти споживачеві підібрати догляд за типом шкіри. Для частини суспільства корейська культура вже стає не просто захопленням, а стилем життя. Спостерігаючи за корейськими артистами, багато хто хоче бути схожими на них, так як неможливо не звернути увагу на їх зовнішність, на чисту і здорову шкіру, а це досягається саме корейської системою догляду. Цей прийом просування продукції активно використовується імпортерами корейської косметики, дистриб'юторами, в даному випадку корейська культура допомагає просувати і продавати продукцію.

Корейська косметика настільки інноваційна і ефективна, що може створювати тренди для всієї світової індустрії краси і впливати на європейських і американських виробників. Компанія Mintel в ході дослідження українського ринку корейської косметики зазначила, що він є одним з найбільш перспективних і динамічно розвиваються.

Першим косметичним засобом, який завоював популярність в Європі і в Україні, стали Корейські bb-креми. Вони різко відрізняються від звичних європейкам "тональників", адже лягають на шкіру рівно, не залишають слідів, не створюють ефекту маски. BB-крем був створений для догляду за шкірою і приховування її недоліків. Навіть перші крему даного типу відмінно справлялися з поставленим завданням-надовго матували шкіру, не скочувалися через кілька годин носіння незалежно від зовнішніх умов – знаходження в спеці, на морозі, при заняттях спортом. Така популярність корейських кремів не залишилася без уваги. Практично відразу після появи їх на європейському ринку лідери світової б'юті-індустрії стали випускати аналогічну косметику. Після того, як якість корейських засобів було підтверджено bb-кремами, в Україні з'явилися й інші засоби з Південної Кореї. Оригінальні маски в нестандартній упаковці (само нагріваються, з бульбашками, кольорові і т.д.), тінти для губ, несхожі на звичайні помади і блиски, кушони, що замінюють собою і тональний крем, і зволожуючий засіб, і пудру. Корейська косметика реально працює, при цьому, в

ній немає "підсилювачів" у вигляді парабенів, силікону, мінеральних масел та інших речовин, здатних посилити короткочасний ефект кошти, порушивши при цьому природний баланс шкіри. Зате в такій косметиці є в достатку гіалуронова кислота, колаген, рослинні екстракти, продукти природного походження. У чому секрет популярності корейської косметики в Україні? У трьох факторах: доведеної ефективності, невисокою ціною і оригінальній упаковці. Висока якість і правильні маркетингові рішення надовго вивели ці кошти в лідери на українському ринку краси [15].

Два найбільш відомих і представлених в Україні бренди "Holika Holika" і "The Saem". Історія бренду Holika Holika почалася в 2010 році в корейській столиці місті Сеулі, коли компанія Enprani Co Ltd., до 2001 року була частиною найбільшого в Республіці Корея холдингу CJ Group, представила нову серію продукції під торговою маркою Holika Holika. На популярність бренду багато в чому вплинула цікава реклама і обрана символіка, яка змінилася в ході ребрендингу. Спочатку символом була мила "відьмочка на мітлі", а магазин так само мав атмосферу таємничості і загадковості, персонал мав спеціальну уніформу, проте пізніше логотипом стала легка, ширяюча метелик, що уособлює ніжність і витонченість. Компанія щодня працює над освоєнням нових сучасних технологій, їх впровадженням у виробництві, над розробкою унікальних компонентів, які найкращим чином впливатимуть на структуру шкіри і які високо оцінені всесвітніми косметичними експертами, що, безсумнівно, приваблює споживачів і підвищує популярність і унікальність даного бренду. Також високу якість продукції було підтверджено MERK (The Ministry Environment The Republic Of Korea). Виховуючи прихильного споживача, компанія проводить різні акції, персональні знижки, дарує подарунки і пробники.

The Saem так само був заснований в 2010 році. Бренд належить відомій корейській компанії Hankook Cosmetics. Перевагами компанії являються результати досліджень і відкриттів, які тривали протягом довгого часу і привели

до появи багатьох видатних технологій в області косметології. Компанія повністю відмовилася від використання шкідливих речовин у складі продукції. Володіючи власною дослідницькою лабораторією, вся продукція створюється на основі натуральних інгредієнтів, про що свідчать більше шестисот сертифікатів безпеки. Унікальні запатентовані брендом формули і співпраця з передовими фахівцями в області Еко-розробок говорять про високий рівень компанії і показують перевагу над іншими брендами. Однак, The Saem просто експортує якісну продукцію свого бренду, в той час як Holika Holika створює спеціальну лінію косметики, орієнтовану на українського споживача. Існують спеціальні лінійки даної продукції, що поширюються тільки в Україні і відсутні навіть в країні-виробнику. Продукція The Saem виділяється на тлі інших незвичайним дизайном і унікальністю компонентів, що визначає вибір споживача, а Holika Holika приділяє велику увагу рекламі, співпрацюючи з організаторами різних заходів [14].

Просуванню продукції обох брендів сприяє грамотно організована рекламна компанія. Крім цікавого дизайну косметика активно просувається різними відомими людьми, якими є не тільки Корейські Знаменитості, але і різні блогери. Продукцію кожного бренду можна придбати не тільки в магазинах, але і в мережі Інтернет.

Корейське законодавство ділить косметику на три групи: звичайна косметика; функціональна косметика; квазі-ліки. Орієнтуючись на ці групи можна виявити цільову аудиторію: молоді дівчата, які цікавляться якісною, натуральною косметикою і новинками в індустрії краси; молодь, яка захоплюється корейською культурою; підлітки з проблемною шкірою; знаменитість; жінки старше 40 років, які піклуються про свій зовнішній вигляд [4].

Ціни виставляються на основі цільової аудиторії магазину. Як і будь-яка косметика, корейська продукція ділиться на бюджетний, середній і преміум сегменти. У справжні дні цінується природна краса і мінімалізм в макіяжі, тому

за статистикою 80% дівчат воліють доглядову косметику декоративній, так як вона повністю усуває недоліки шкіри, а не просто приховує їх, а корейська косметика дає очевидний результат і підтверджує свою ефективність. Обидва бренди є досить поширеними і бюджетними вони розраховані приблизно на одну вікову категорію покупців і вже змогли потіснити багатьох європейських виробників. Завдяки широкому інтересу молоді до корейської культури з кожним днем корейська косметика набуває великої популярності в індустрії краси. Можна також відзначити, що успіх і популярність була досягнута при відсутності нав'язливого маркетингу. Великі інвестиції і високотехнологічний підхід, створення унікальних високоефективних продуктів, дозволили корейській косметиці швидко зайняти лідируючі позиції на світовому та українському ринку.

3.2. Обґрунтування інвестиційного проекту щодо створення фірми по виготовленню корейської косметики, оцінка потреби у інвестиційних ресурсах та визначення джерел їх залучення

Незважаючи на всі соціально-економічні та політичні складнощі, в Південній Кореї зберігається комфортне ділове середовище. Почасти цей факт підтверджує відомий рейтинг агентства Doing Business, в якому станом на 2020 рік з 190 країн світу за доступністю відкриття бізнесу Південна Корея займає 5-е місце. Це найкращий результат серед усіх країн Азії після Сінгапуру.

Форми власності в Південній Кореї:

1. Приватний бізнес (Private businesses);
2. Філія іноземної компанії (Foreign Branch);
3. Корпорація (Corporations):
 - Спільне партнерство. General Partnership (Hapmyeong Hoesa);
 - Партнерство з обмеженою відповідальністю. Limited Liability Partnership (Hapja Hoesa);
 - Акціонерна корпорація. Joint Stock Corporation (Chusik Hoesa);

- Корпорація з обмеженою відповідальністю. Limited Liability Corporation (Yuhan Hoesa) [17].

У країні функціонує спеціальний сервіс Start Biz, за допомогою якого практично всі процедури здійснюються онлайн в одному місці.

1) Створення фірмового друку компанії. Вартість – 30 000 вон.

2) Вибір корейського банку для відкриття комерційного рахунку та внесення початкового капіталу (після реєстрації компанії).

3) Вибір юридичної адреси.

4) Підготовка Статуту та установчих документів.

Реєстрація компанії через систему Start Biz Online. Вартість: електронна реєстрація – 2000 вон, реєстраційний внесок – 10000 вон, реєстраційний податок – 2% від статутного капіталу, Освітній податок-20% від суми реєстраційного податку. Ресурс дозволяє:

- перевірити наявність і отримати сертифікат про найменування компанії;
- подати заявку, завантажити документи і провести повноцінну реєстрацію компанії, тобто отримати ідентифікаційний номер і підтвердити печатку;
- відправити в корейське управління праці такий документ, як "правила зайнятості" (інформація про умови зайнятості найманих працівників);
- зареєструватися в податковій службі, органах медичного страхування, пенсійного фонду, страхування зайнятості та від нещасних випадків на виробництві;
- здійснити податкові та реєстраційні платежі;

Щодо ставок податків в Південній Кореї. Корпоративний податок на прибуток. Оборот до 200 млн вон – 10%.

Прибутковий податок. Річний дохід до 12 млн вон – 6%. Крім загальнонаціональних, в Південній Кореї передбачені місцеві податки на прибуток корпорацій, а також на доходи і майно громадян. В середньому ставки складають близько 10% від загальнонаціональних податків [4].

Мінімальний статутний капітал для компаній всіх видів власності становить 9000-10000 доларів США.

Таким чином, незважаючи на всі соціально-економічні та політичні складнощі, в Південній Кореї зберігається комфортне ділове середовище, яке приваблює сотні підприємців та інвесторів з усього світу.

Визначимо вартість на реєстрацію фірми, закупівлю основного обладнання, сировини для цеху по виготовленню корейської косметики.

Основні витрати складаються із витрат на реєстрацію фірми, закупівлю обладнання і сировини, оренди цеху, заробітної плати робітникам та транспортні витрати.

В цеху буде працювати 3 чоловіка, які будуть обслуговувати 4 станки для виготовлення та пакування косметичних засобів та директора-адміністратора.

Основними функціями директора-адміністратора є:

- розробка стратегій розвитку організації; аналіз зовнішнього середовища (контроль корейського та українського ринку корейських косметичних засобів, витратних матеріалів, конкурентів, нових технологій);
- здійснення організації роботи працівників цеху;
- здійснення виплати заробітної плати;
- контролювання транспортних перевезень готової продукції та сировини.

Для виготовлення корейських косметичних засобів необхідне наступне обладнання:

1) Машина роторного типу напівавтомат для фасування крему в баночки. Машина роторного типу PD Серії В 250, напівавтомат для фасування (наповнення) крему, гелю та іншого в'язкого продукту в баночки. Корпус машини виготовлений з нержавіючої сталі марки 304. Матеріал, що стикається з продуктом, виготовлений з нержавіючої сталі марки 316. Внутрішнє покриття бункера нержавіюча сталь.

Модель оснащена пневматичними частинами компанії Airtac (Корея), сервомотором TESCO (Корея) для роботи обертового столу-підставки під

наповнювану тару. Оснащена датчиком SICK (Німеччина) для перевірки точності знаходження тари на обертовій поставці. Програмований контролер (PLC) MITSUBISHI (Японія).

Технічні характеристики напівавтоматичної машини:

Діапазон наповнення: 80-250 гр.

Точність наповнення: $\pm 1\%$ (розрахована з максимального об'єму наповнення). Продуктивність: 10-18 шт / хв. Напруга: 220V, 50HZ.

Тиск повітря: 0.3-0.5 Мра

2) Обладнання для укладання масок в пакети. Обладнання призначене для складання сухих масок і укладання в готовий пакет.

Форма диска для укладання масок виготовляється відповідно до заявки клієнта для необхідних розмірів масок, що полегшує роботу укладальника масок в призначені форми за розміром продукції.

Готова продукція (маска в пакеті) потрапляє по направляючої автоматично в коробку, зберігаючи час і не потрібно додатковий працівник для збору готової продукції вручну. Стабільна робота на високій швидкості економить 2-3 додаткових робочих місця.

Робочий процес: працівник укладає маски на обертовий диск на спеціальні позначені місця, обладнання складає і одночасно укладає готову маску в пакет.

Таблиця 3.1

Специфікація обладнання для укладання масок в пакети

Швидкість	20-50 пакетів за хвилину (в залежності від швидкості укладальника)
Розмір готового пакету для укладання	Довжина: 140-220 мм, Ширина: 95-200 мм
Стиснуте повітря	0,6 Мра
Напруга	220V 50/60Hz, 0.8 Kw
Вага обладнання	150 кг

3) Автомат для фасування і упаковки продуктів у фігурні стік-пакети призначений для автоматичного фасування і упаковки рідких, важко-текучих і в'язких продуктів (наприклад: гелі, шампуні, кондиціонери, бальзами, креми, скраби, зубна паста, масла, молочко для тіла, маски, рідке мило).

Опис обладнання:

- після введення необхідних параметрів система контролю автоматично відстежує, оптимізує задані параметри з метою досягнення максимальної швидкості упаковки;

- надійна система відстеження положення фотомітки з подвійним зчитувальним пристроєм, що забезпечує високу точність розміру і якості упаковки;

- розробка та виконання модифікацій за індивідуальними проектами замовника;

- для дозування в'язких і важко текучих продуктів передбачений механізм "перекриття краплі", що дозволяє уникнути потрапляння продукту в шов виготовляється пакета. Пристрій являє привід з заслінкою перекриває живильник після дозування перед формуванням зварного шва;

- опція підігріву бункера дозволяє працювати з в'язкими і важко текучими продуктами. Конструкція дозволяє працювати з продуктом нагрітим до 90 °С.

Таблиця 3.2

Технічні характеристики автомату для фасування і упаковки продуктів у фігурні стік-пакети

Вид дозатора	Рідинний
Продуктивність	20-50 упак./хв
Межі дозування	от 1 до 100 мл
Тип пакету	фігурний пакет (основа трьохшовний "стик")
Розміри упаковки	довжина: 30-200 мм ширина: 40-100 мм

Продовження таблиці 3.2

Повітре підготовка	0,35 м3/хв; 0,6-0,8 Мпа
Енергоспоживання	380 або 220 В / 50 Гц; 1,1 кВт
Вага	220 кг
Габаритні розміри (Д * Ш * В)	680*650*1700 мм

Електронні та електричні компоненти:

- PLC Omron;
- сенсорний екран Omron;
- контролери температури Omron;
- датчик зчитування фотомітки Panasonic;
- сервомотор Schneider.

4) Пакувальник рідких / гелеподібних продуктів у фігурні пакети.

Виробник, країна: DASONG, Китай (КНР).

Спеціалізований вертикальний автоматичний пакувальник, службовець для фасування і упаковки рідких продуктів в фігурні пакети.

Додаткова опція: додаткова фігурна форма (при замовленні з машиною).

Таблиця 3.3

Технічна характеристика пакувальника рідких / гелеподібних продуктів у фігурні пакети

Вид дозатора	Поршневий
Кількість дозаторів	1
Кількість ліній (струмків)	1
Продуктивність хв., уп / хв	20
Продуктивність макс., уп / хв	50
Тип пакета	"стик" фігурний пакет
Ширина упаковки, мм	25-80
Довжина упаковки, мм	50-140
Енергоспоживання	220В; 50(60) Гц
Потужність, кВт	2

Продовження таблиці 3.3

Габаритні розміри(ДхШхВ), мм	1930*750*1800
Вага (нетто), кг	320
Межі дозування, хв.	1 мл.
Межі дозування, макс.	20 мл.

Вартість всього обладнання складає 10 тис дол. США, або 11 млн вон.

Джерелами залучення капіталу є вклад 4 працівників, які будуть працювати в цеху та розповсюджувати продукцію, в рівних частинах.

Розрахуємо інвестиції по проекту, які необхідні для організації виробництва корейської косметики (табл. 3.4).

Отже, інвестиції по проекту, які необхідні для організації виробництва корейської косметики складуть 18737 тис вон.

Тобто, для відкриття та запуску цеху по виготовленню корейської косметики необхідно 18737 тис вон.

Таблиця 3.4

Інвестиції по проекту, які необхідні для організації виробництва корейської косметики, тис вон

Найменування	Загальна сума
Електронна реєстрація компанії	2
Реєстраційний внесок	10
Реєстраційний податок – 2% від статутного капіталу (10тис дол)	225
Оренда цеху на 1 місяць (30 тис вон за 1 м ²)	3000
Заробітна плата працівнику за 1 місяць для встановлення	1500
Обладнання для виготовлення та пакування косметичних засобів	11000
Сировина на 1 місяць	1000
Інші витрати	200
Разом	18737

Визначимо поточні витрати по проекту за рік, які необхідні для організації виробництва корейської косметики та її розповсюдження в Україні оптовим покупцям (табл. 3.5).

Таблиця 3.5

Поточні витрати по проекту за рік, які необхідні для організації виробництва корейської косметики, тис вон

Найменування	Загальна сума
Оренда цеху на 11 місяців (100 м ²)	33000
Заробітна плата працівникам та нарахування на заробітну	16500
Сировина	10000
Транспортні витрати за рік	8500
Інші витрати	2000
Амортизація обладнання	2200
Разом	72200

Отже, поточні витрати по проекту за рік, які необхідні для організації виробництва корейської косметики та її розповсюдження в Україні оптовим покупцям необхідно 72200 тис вон за рік (або 64 тис дол. США).

3.3. Розрахунок очікуваних доходів та оцінка економічної привабливості інвестиційного проекту

За нашими розрахунками із закупленої сировини при її розфасовці та виготовленні інших корейських косметичних засобів буде отримано дохід 8000 тис вон в місяць.

Тоді дохід за перший рік складе:

$$8000 * 12 = 96000 \text{ тис вон.}$$

Податок на додану вартість у Південній Кореї складає 10%:

$$96000 \text{ тис. вон.} - 10\% = 86400 \text{ тис вон.}$$

Валовий прибуток буде дорівнювати (скорегований дохід мінус поточні витрати):

$$86400 - 72200 = 14200 \text{ тис вон.}$$

Чистий прибуток (валовий прибуток мінус податок на прибуток):

$$14200 - 10\% = 12780 \text{ тис вон.}$$

Чистий вхідний потік (чистий прибуток плюс амортизаційні відрахування):

$$12780 + 2200 = 14980 \text{ тис вон.}$$

Здійснимо розрахунок чистого приведеного доходу проекту, враховуючи, що щорічно надходження та поточні витрати зростатимуть на 4% (табл. 3.6).

Таблиця 3.6

Розрахунок чистого приведеного доходу проекту, тис вон.

Показник	0	1 рік	2 рік	3 рік	4 рік	5 рік
Інвестиції	-18737,0					
Виручка	-	96000,0	99840,0	103833,6	107986,9	112306,4
Розмір ПДВ (10%)	-	9600,0	9984,0	10383,3	10798,6	11230,6
Чистий дохід	-	86400,0	89856,0	93450,3	97188,3	101075,8
Витрати		72200,0	75088,0	78091,5	81215,2	84463,8
Валовий дохід	-	14200,0	14768,0	15358,8	15973,1	16612,0
Податок на прибуток (10% від валового доходу)	-	1420,0	1476,0	1535,8	1597,3	1661,2
Чистий прибуток	-	12780,0	13292,0	13823,0	14375,8	14950,8
Амортизаційні відрахування	-	2200,0	2200,0	2200,0	2200,0	2200,0
Чистий вхідний грошовий потік	-18737,0	14980,0	15492,0	16023,0	16575,8	17150,8

Продовження таблиці 3.6

Коефіцієнт дисконтування	1	0,95	0,9	0,86	0,81	0,73
Чистий дисконтований грошовий потік	-18737,0	14231,0	13942,8	13779,8	13426,4	12520,1
Чистий приведений дохід (NPV)	-	-4506,0	9436,8	23216,6	36643,0	49163,1

Чистий приведений дохід (NPV) на кінець 5-го року дорівнюватиме 49163,1 тис вон.

Чистий вхідний грошовий потік = чистий прибуток + амортизація

Перший рік: $12780,0 + 2200 = 14980,0$

Другий рік: $= 13292,0 + 2200 = 15492,0$

Третій рік: $13823,0 + 2200 = 16023,0$

Четвертий рік: $14375,8 + 2200 = 16575,8$

П'ятий рік: $14950,8 + 2200 = 17150,8$

Розрахунок ставки дисконтування:

$$I = (1 + H_n) * (1 + p) * (1 + r_k) - 1$$

Де I - ставки дисконтування;

H_n – мінімально гарантована реальна норма;

r_k – поправка за ризик;

p – темп інфляції.

Для Південної Кореї безризикова ставка дорівнює 2,087% (визначено на рівні ставки доходу по облігаціям зі строком погашення 10 років).

Інфляція у Південній Кореї за 2020 рік становила 0,7%.

Країновий ризик - окрема категорія зовнішніх підприємницьких ризиків, пов'язаних із здійсненням зовнішньоекономічної діяльності. Виникли внаслідок розвитку міжнародних економічних відносин, глобалізації та інтеграції бізнесу.

Попрака на ризик для капіталу у Південній Кореї у 2020 році становила 2,5%.

Отримуємо:

$$I = (1+0,02087) * (1+0,007) * (1+0,025) - 1 = 0,053$$

При розрахунку чистої теперішньої вартості проекту прийнято коефіцієнт дисконтування на рівні 0,053, щоб забезпечити власникам не тільки без ризиковий відсоток прибутку, а й передбачити премію за ризик.

Розрахунок ставки дисконтування, що використовувалась у розрахунках чистої приведеної вартості по роках:

$$\text{Перший рік: } 1/(1+0,053) = 0,95$$

$$\text{Другий рік: } 1/(1+0,053)^2 = 0,90$$

$$\text{Третій рік: } 1/(1+0,053)^3 = 0,86$$

$$\text{Четвертий рік: } 1/(1+0,053)^4 = 0,81$$

$$\text{П'ятий рік: } 1/(1+0,053)^5 = 0,73$$

$$NPV = 14231,0 + 13942,8 + 13779,8 + 13426,4 + 12520,1 - 18737,0 = 49163,1 \text{ тис вон.}$$

Таким чином від інвестиційного проекту буде отримано прибуток.

Визначимо строк окупності інвестиційного проекту.

PP = Інвестиції : Середньорічний дисконтований грошовий потік

$$PP = 18737,0 : 13580,0 = 1,4 \text{ років, тобто 1 р. 4місяця}$$

Отже, враховуючи амортизаційні витрати на закупівлі витратних матеріалів, проект окупиться за 1 рік та 4 місяця реалізації проекту.

Наступний критерій, використовуваний при оцінці проектів, – індекс рентабельності, або дохід на одиницю витрат, як його інколи називають.

Індекс рентабельності проекту визначаємо за формулою:

$$PI = \text{дисконтований грошовий потік} / \text{інвестиції}$$

$$PI = 67900,1 / 18737,0 = 3,6$$

Тобто, індекс рентабельності проекту складе 3,6.

Це означає, що на одну вкладену тисячу вон будемо мати 3,6 тисячі вон.

Отже, в роботі отримано ефективність проекту по виготовленню корейської косметики з метою її збуту в Україні оптовим підприємствам з продажу корейської косметики.

ВИСНОВКИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ

Проведене дослідження по розробці та шляхів реалізації міжнародного інвестиційного проекту "Створення підприємства по виробництву косметики" у Південній Кореї, зроблено висновки.

1. Південна Корея – це країна з розвиненим промисловим і сільськогосподарським сектором, з відмінною динамікою промислового зростання. Корейський досвід має кілька ключових особливостей, які підтверджують можливість поступової, а не різкої побудови економіки, заснованої в першу чергу на знаннях. Досягненню в порівняно короткий період часу (1960-2020 рр.) вражаючого прогресу в економічному розвитку Південної Кореї сприяло сукупна дія ряду внутрішніх і зовнішніх факторів. Йдеться про проведення державою масштабної індустріалізації за моделлю експортоорієнтованого імпортозаміщення, що спирається на великий приватний бізнес при ефективному розподілі державою зовнішньої допомоги; значному нарощуванні капіталовкладень і збільшенні в ньому частки витрат на розвиток людського капіталу, НДДКР; про створення інституційних засад для здійснення сталого економічного розвитку за допомогою проведення виважених системних реформ, спрямованих на зміцнення економічної безпеки країни та підвищення її міжнародної конкурентоспроможності.

2. У 1960-2020 рр. істотно виріс обсяг ВВП Південної Кореї, досягнувши величини, втричі перевищила середньосвітовий показник в розрахунку на душу населення. Відбулися колосальні зрушення в структурах виробництва і зайнятості при високій інтенсивності переміщення робочої сили в найбільш продуктивні галузі Південної Кореї. Однак у 2000-2020 рр. відзначається уповільнення темпів економічного розвитку, виснажуються можливості зростання за рахунок масштабного нарощування експорту; переміщення робочої сили в найбільш продуктивні галузі; збільшення капіталовкладень у фізичний і людський капітал через досягнення цих показників критично високих значень. Високий рівень залученості південнокорейської економіки в світову систему

ставить її в залежне становище від будь-яких змін, що відбуваються на світовому ринку.

3. Дестабілізуючим фактором соціально-економічного розвитку Південної Кореї є група демографічних процесів, що включають зміну становища жінки в суспільстві, старіння населення і загальне скорочення темпів зростання його чисельності. На сучасному етапі Південна Корея як і раніше володіє високоефективною, злагодженою системою державно-приватного партнерства. Держава проводить цілеспрямовану політику щодо стимулювання продуктивності малих і середніх підприємств, приділяючи особливу увагу "молодим" венчурним компаніям, що володіють інноваційним потенціалом. Державні заходи також спрямовані на підвищення якості регулювання ринку товарів і послуг, створення здорового конкурентного середовища, підвищення зростання продуктивності малого та середнього бізнесу. Згідно з комплексним аналізом умов ведення бізнесу в Південній Кореї, ряд державних заходів вже довів свою ефективність, сприяючи підйому країни на 5-е місце в рейтингу Doing business 2019.

4. Південна Корея є одним з безумовних лідерів з економічного розвитку в світі. Такий успіх був забезпечений в першу чергу експортною спрямованістю країни і відповідними цьому напрямку розвитку виваженими політико-економічними рішеннями уряду. Важливою рисою економіки є те, що споживчі товари, вироблені в Республіці Корея, коштують дорожче всередині країни, ніж закордоном, що обумовлено орієнтацією на експорт, високою купівельною спроможністю населення, а також менталітетом корейців. Республіка Корея є активним учасником міжнародної торгівлі. Товарна і географічна диверсифікація експортних позицій дозволяють Республіці Корея стабільно нарощувати загальні експортні обсяги і зберігати високі показники профіциту зовнішньої торгівлі.

5. Залучення ПІІ на законодавчому рівні визначено урядом країни як фактор побудови сильної національної економіки. Для іноземних інвесторів передбачені численні заохочення у вигляді податкових пільг, фінансової

підтримки, пільгових умов оренди земельних ділянок, створення спеціальних економічних зон зі сприятливими умовами для іноземних компаній, створення спеціальних відомств, що працюють в інтересах іноземних інвесторів, і т. п. Разом з тим існує ряд факторів, що обмежують прямі іноземні інвестиції в економіку країни: в економіці країни керованих сімейними кланами великих конгломератів чеболь, недоліки системи корпоративного управління місцевих компаній, неадаптованість до вирішення спорів за участю іноземців місцевої судової системи. У країновій структурі зовнішньої торгівлі Південної Кореї провідне місце займає Китай як найбільший економічний партнер країни. Також великими торговими партнерами країни в 2019 р. були США, В'єтнам, Японія та Гонконг. Для більшої частини іноземних інвесторів основним мотивом здійснення інвестицій є прагнення завоювати частку на внутрішньому ринку країни. Ключові інвестори в економіку Південної Кореї – Японія, США і країни ЄС. Основні сектори, куди іноземні інвестори вкладають кошти, – виробництво і послуги, головним чином, фінансові. В цілому Республіка Корея характеризується дуже низькою часткою накопичених ПП у ВВП країни. Незважаючи на всі соціально-економічні та політичні складнощі, в Південній Кореї зберігається комфортне ділове середовище, яке приваблює сотні підприємців та інвесторів з усього світу. Почасти цей факт підтверджує відомий рейтинг агентства Doing Business, в якому станом на 2020 рік з 190 країн світу за доступністю відкриття бізнесу Південна Корея займає 5-е місце.

6. Разом з тим існує ряд факторів, що обмежують прямі іноземні інвестиції в економіку країни: в економіці країни керованих сімейними кланами великих конгломератів чеболь, недоліки системи корпоративного управління місцевих компаній, неадаптованість до вирішення спорів за участю іноземців місцевої судової системи. Для більшої частини іноземних інвесторів основним мотивом здійснення інвестицій є прагнення завоювати частку на внутрішньому ринку країни. Присутні на південнокорейському ринку іноземні інвестори найбільш позитивно оцінюють такі фактори інвестиційного клімату, як розмір

внутрішнього ринку, розвиненість місцевої інфраструктури, підготовленість місцевих фахівців. Найбільші ж нарікання викликає трудове законодавство країни. Ключові інвестори в економіку Південної Кореї – Японія, США і країни ЄС. Основні сектори, куди іноземні інвестори вкладають кошти, – виробництво і послуги, головним чином, фінансові. В цілому Республіка Корея характеризується дуже низькою часткою накопичених ПІІ у ВВП країни (третій результат з кінця серед країн-членів ОЕСР). Незважаючи на всі соціально-економічні та політичні складнощі, в Південній Кореї зберігається комфортне ділове середовище, яке приваблює сотні підприємців та інвесторів з усього світу. Почасти цей факт підтверджує відомий рейтинг агентства Doing Business, в якому станом на 2020 рік з 190 країн світу за доступністю відкриття бізнесу Південна Корея займає 5-е місце.

7. Реєстрація компанії через систему Start Biz Online. Вартість: електронна реєстрація – 2000 вон, реєстраційний внесок – 10000 вон, реєстраційний податок – 2% від статутного капіталу, Освітній податок-20% від суми реєстраційного податку;

8. Основні витрати складаються із витрат на реєстрацію фірми, закупівлю обладнання і сировини, оренди цеху, заробітної плати робітникам та транспортні витрати. В цеху буде працювати 3 чоловіка, які будуть обслуговувати 4 станки для виготовлення та пакування косметичних засобів та директора-адміністратора;

Вартість всього обладнання складає 10 тис дол. США, або 11 млн вон. Джерелами залучення капіталу є вклад 4 працівників, які будуть працювати в цеху та розповсюджувати продукцію, в рівних частинах. Витрати для відкриття цеху по виготовленню корейської косметики та її розповсюдження в Україні оптовим покупцям необхідно 72200 тис вон за рік (або 64 тис дол. США);

9. За розрахованими даними, зроблено висновок, що вкладання коштів в інвестиційний проект по виготовленню корейської косметики є доцільним. Проект по виготовленню корейської косметики прибутковим. Інвестиційні витрати на створення фірми та відкриття цеху по виготовленню корейської

косметики в розмірі 18737 тис вон окупляться через 1 рік 4місяця реалізації проекту. На одну вкладену тисячу вон будемо мати 3,6 тисячі вон прибутку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Баранов В. В. Досвід розбудови інноваційного середовища Південної Кореї: економічний аспект.// Інтелект ХХІ. – 2020. – № 1. – С. 9-14.
2. Беззуб І. Іноземні інвестиції в українській економіці. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuviar.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=2240:%20inozemni-investitsiji-v-ukrajinskij-ekonomitsi&%20catid=%208&Itemid=350
3. Безработица среди молодежи в Южной Корее. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://ru.qaz.wiki/wiki/Youth_Unemployment_in_South_Korea
4. Бизнес в Южной Корее. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://hochusvalit.com/biznes/biznes-v-yuzhnoj-koree>
5. Бизнес на корейской косметике. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://verbena.ru/blog/biznes-na-koreyskoj-kosmetike/>
6. Гармаева Э.Д. Институциональный экономический анализ рынка труда в Южной Корее // Новая наука: Проблемы и перспективы. – 2016. – № 2-2 (61). – С. 17-20.
7. Годовой обзор состояния экономики и основных направлений ВЭД в Республике Корея за 2017 г., подготовлен Торговым представительством Российской Федерации в Республике Корея в 2018 г. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://korea.ved.gov.ru/ru/>
8. Група Світового Банку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://web.worldbank.org/wbsite/external/datastatistics/>.
9. Гунькіна Є. В. Економічні наслідки об'єднання Північної та Південної Кореї / Є. В. Гунькіна // Соціально-гуманітарний вісник. – 2019. – №25. – С. 249-250.
10. Дішківська Я., Лотоцька К. Імплементация досвіду публічного управління іноземного інвестування Південної Кореї та Сінгапуру для економічного прориву України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<https://conferencekneu.wordpress.com/2018/04/20/дiшкiвська-я-лотоцька-к-iмплементаци/>

11. Закон о стимулировании иностранных инвестиций. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.law.go.kr/lsInfoP.do?urlMode=lsInfoP&lsId=000660#0000>
12. Коврижных О.А. Последствия трансформаций систем образования стран восточно-азиатского региона (на примере Южной Кореи и Японии) / О.А. Коврижных, Ю.В. Гаврилова // Общество: социология, психология, педагогика. – 2021. – № 2 (82). – С. 127-132.
13. Коломійцева В.І. Причини та передумови економічного зростання Південної Кореї. / В.І. Коломійцева // Мукачівський державний університет. Економіка і суспільство. – 2017. – №11. С. 52-57.
14. Корейская косметика оптом: как найти поставщика в Украине. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://protocol.ua/ru/koreyskaya-kosmetika-optom-kak-nayti-postavshchika-v-ukraine/>
15. Корейская косметика: история успеха на украинском рынке. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://www.online.ua/rus/press-release/819641/koreyskaya-kosmetika-istoriya-uspeha-na-ukrainskom-rynke/>
16. Нові спеціальні економічні території забезпечать 1% додаткового приросту ВВП щорічно. [Електронний ресурс]. – Режим доступа: <https://uifuture.org/publications/novi-specialni-ekonomichni-teritorii-zabezpecat-1-dodatkovogo-prirostu-vvp-soricno/>
17. Открытие компании в Южной Кореи. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://business.vseokoree.com/spravochnik/otkrytie-kompanii-v-yuzhnoj-koree>
18. Официальный сайт Всемирного Банка. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://data.worldbank.org>

19. Официальный сайт Корейской ассоциации внешней торговли (КИТА). [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.kita.org>
20. Официальный сайт Таможенной службы Республики Корея. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://www.customs.go.kr>
21. Официальный сайт Центра международной торговли ИТС. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.intracen.org>
22. Оценка роста ВВП Южной Кореи. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://interfax.com.ua/news/economic/628025.html>
23. Петько С. М. Механізми реалізації інвестиційних проєктів у Південній Кореї та досвід для України / С. М. Петько // Держава та регіони. Серія : Економіка та підприємництво. – 2020. – № 2. – С. 32-38.
24. Прямі іноземні інвестиції в Південну Корею. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://www.relinvestmentsgroup.com/ru/novosti/prjamyenostrannye-investicii-v-yuzhnuyu-koreyu.htm>
25. Пугачева А.М. Демографический парадокс в Республике Корея / А.М. Пугачева // Исторические науки. – 2020. том 4. – №2 – [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://cyberleninka.ru/article/n/demograficheskiy-paradoks-v-respublike-koreya/viewer>
26. Рейтинг стран мира по индексу глобальной конкурентоспособности. World Economic Forum: The Global Competitiveness Report. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://gtmarket.ru/ratings/global-competitiveness-index#korea-south>
27. Республика Корея: успехи и проблемы развития, 2019. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://ac.gov.ru/archive/files/publication/a/21953.pdf>
28. Рынок труда и показатели безработицы в Южной Корее. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://take-profit.org/statistics/unemployment-rate/south-korea/>

29. Старченко В.А. Стратегии инновационного развития стран: Россия, США, Великобритания, Сингапур, Южная Корея / В.А. Старченко, П.В. Елисеева // *Modern Science*. – 2020. – № 5-1. – С. 126-135.
30. Суслина С.С. Экономика республики Корея: внешние и внутренние вызовы и перспективы инновации / С.С. Суслина // *Корейский полуостров в поисках мира и процветания. В двух томах. Т. 1.* – М.: ИДВ РАН, – 2019. – 352 с.
31. Узнародов Д.И. Механизмы становления инновационной экономической системы: международный опыт (на примере Германии, Финляндии и Южной Кореи) / Д.И. Узнародов // *А-фактор: научные исследования и разработки (гуманитарные науки)*. – 2020. – № 2. – С. 3.
32. Уровень безработицы в Южной Корее вырос до 5,7%. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://regnum.ru/news/economy/3186856.html>
33. Шумилов П. Инвестиционный опыт и экономический подъем Южной Кореи. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.kfim.ru/mirovaya-ekonomika/ekonomicheskij-podem-yuzhnoj-korei>
34. Экономика Республики Корея [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://ru.wikipedia.org/wiki/Экономика_Республики_Корея
35. Экономика Республики Корея. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.ereport.ru/articles/weconomy/skorea.htm>
36. Экспорт товаров из Южной Кореи в 2020 году снизился на 5,4%. <https://regnum.ru/news/economy/3159747.html>
37. Южная Корея. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.oecdbetterlifeindex.org/ru/countries/korea-ru/#:~:text=Что%20касается%20занятости%20населения%2C%20то,a%20сред и%20женщин%20–%2057%25.>
38. Южная Корея. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://knoema.ru/atlas/Южная-Корея/topics/Экономика>

39. Business Korea. Matter of Regret: South Korea's FDI Conditions are Deteriorating. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.businesskorea.co.kr/english/news/money/14382-matter-regret-south-korea%E2%80%99s-fdi-conditions-are-deteriorating>
40. Cho D. S. A dynamic approach to international competitiveness: The case of Korea // *Asia Pacific Business Review*. – 1994. – Т. 1. – №. 1. – С. 17-36.
41. Employment rate by age group (indicator). doi: 10.1787/084f32c7_en. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://data.oecd.org/emp/employment_rate_by_age_group.htm#indicator_chart
42. EU-Korea Free Trade Agreement Reality Check 2018. Korum № 75, 2018. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://korea.ahk.de/fileadmin/AHK_Korea/Navigation_menu/KORUM/KORUM_75.pdf.
43. Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO): Food Security Statistics, by country [Electronic Resource]. – Way of access: <http://www.fao.org/economic/ess/food-security-statistics/food-security-statistics-bycountry/en/>.
44. Foreign Investment Ombudsman. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://ombuds-man.kotra.or.kr/eng/index.do>
45. Francoise Nicolas, Stephen Thomsen, Mi-Hyun Bang. Lessons from Investment Policy Reform in Korea // *OECD Working Papers on International Investment*, 2018/02. P. 19-20.
46. Invest KOREA Annual Report 2019. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://blog.investkorea.org/wordpress/?p=3431>
47. Invest Korea Plaza. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://english.kotra.or.kr/foreign/biz/KHENKO120M.html?TOP_MENU_CD=INVEST

48. Invest Korea Week 2019. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://www.investkoreaweek.kr/fairDash.do?hl=ENG>
49. Invest Korea. About FIZs, FTZs and FEZs. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://blog.investkorea.org/wordpress/?p=3431>
50. Korean free economic zones. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.fez.go.kr>.
51. KoTrA. Global Networks. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.kotra.or.kr/foreign/main/KHEMUI010M.html>
52. Ministry of Strategy and Finance. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://english.mosf.go.kr/eco/view.do?bcd=E0005&vbcd=N0001&seq=3290&bPage=1>
53. OECD Economic Surveys: Korea 2020, OECD Publishing, Paris, – [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://dx.doi.org/10.1787/eco_surveys_kor_2020_en
54. OECD Labour Market Statistics. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.oecd-ilibrary.org/economics/data/labour/labour_force_statistics_data_00046_en
55. OECD, Employment rate (indicator). doi: 10.1787/1de68a9b_en. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://data.oecd.org/emp/employment_rate.htm#indicator_chart
56. Quarterly Bulletin. The Bank of Korea. September 2019. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.bok.or.kr/viewer/skin/doc.html?fn=201911271123542160.pdf>
57. South Korea – The Economy. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: countrystudies.us.
58. The 2019 Revision of World Population Prospects. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://population.un.org/wpp/Publications/Files/WPP2019_Volume-n-Demographic-Profiles.pdf

59. World Bank Data. GDP per Capita (constant 2010 US\$).[Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.PCAP.KD?locations=KR>
60. World Economic Outlook: Growth slowdown, precarious recovery. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://www.imf.org/en/Publications/WEO/Issues/2019/03/28/world-economic-outlook-april-2019#Full%20Report%20and%20Executive%20Summary>.
61. World Trade Organization. Trade Policy Review of the Republic of Korea. 2019P. 25-26.
62. World Trade Organization. Trade Policy Review of the Republic of Korea. 2019. P. 25-26.